

สมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิก
(สำหรับสถาบันการศึกษา)

อัตลักษณ์การศึกษาคาทอลิก เพื่อวัฒนธรรมแห่งการเสวนา

คำแนะนำ
นครรัฐวาติกัน 2022
บทนำ

1. ในการประชุมใหญ่ระดับโลกเกี่ยวกับ *การจัดการศึกษาสำหรับปัจจุบันและอนาคต – การเริ่มใหม่* ของความหลงใหลทุ่มเท (*Educating for today and tomorrow - A renewing Passion*) ซึ่งจัดขึ้นในปี 2015 ณ ปราสาทกานโดลโฟ โดยสมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิก และมีตัวแทนจากโรงเรียนคาทอลิกจากทุกคณะนักบวชและในทุกระดับการศึกษาเข้าร่วมในการประชุมใหญ่ดังกล่าว ซึ่งหัวข้อที่ถกเถียงกันในการอภิปรายทั่วไปบ่อยที่สุดและเป็นที่น่าสนใจมากที่สุดได้แก่ ความจำเป็นที่สถาบันการศึกษาของพระศาสนจักรทั่วโลกจะต้องตระหนักรู้และแสดงให้เห็นอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ถึง *อัตลักษณ์คาทอลิก (Catholic Identity)*

- ความกังวลเดียวกันนี้ยังได้รับการกล่าวถึงในสมัชชาใหญ่ของสมณกระทรวงฯ ครั้งล่าสุด และในการพบปะกันของบรรดาพระสังฆราชในการชุมนุมใหญ่รอบห้าปี (*ad limina visits*) หลายๆ ครั้ง
- ในขณะที่เดียวกัน สมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิกต้องเผชิญกับความขัดแย้งและข้ออุทธรณ์อันเป็นผลมาจากความแตกต่างในการตีความแนวคิดดั้งเดิมของ *อัตลักษณ์คาทอลิก* โดยสถาบันการศึกษาต่างๆ เมื่อต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่เกิดขึ้นเมื่อไม่กี่ปีมานี้ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่กระบวนการโลกาภิวัตน์ที่เกิดขึ้นควบคู่ไปกับพัฒนาการของการเสวนาระหว่างศาสนาและวัฒนธรรม

2. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตงานของสมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิกนั้น นับเป็นสิ่งเหมาะสมที่จะนำเสนอการไตร่ตรองอย่างลึกซึ้งและทันยุคทันสมัย และให้แนวปฏิบัติเกี่ยวกับคุณค่าของ *อัตลักษณ์คาทอลิก* ของสถาบันการศึกษาในพระศาสนจักร เพื่อจะให้เกิดหลักเกณฑ์ขึ้นชุดหนึ่งเพื่อตอบสนองต่อความท้าทายแห่งยุคสมัยของเรา โดยต่อเนื่องกับหลักเกณฑ์ที่ได้ใช้กันอยู่ตลอดมา

- นอกจากนี้ ตามที่พระสันตะปาปาฟรังซิสได้ตรัสไว้ว่า “เราไม่สามารถสร้างวัฒนธรรมแห่งการเสวนาขึ้นมาได้ หากเราไม่มีอัตลักษณ์ของเรา” [1]

3. คำแนะนำ ซึ่งเป็นผลมาจากการไตร่ตรองและการปรึกษาหารือกันในระดับสถาบันที่หลากหลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นเครื่องมือสนับสนุนที่สมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิกมอบให้ให้กับทำงานทุกคนในแวดวงการศึกษาในโรงเรียน ตั้งแต่ระดับสมัชชาพระสังฆราช (Episcopal Conferences) สมัชชาซินอดของพระสังฆราช (Synod of Bishops) หรือสภาพระสังฆราช (Council of Hierarchs) จนถึงระดับผู้ใหญ่นักบวชอำนาจในพระศาสนจักร (Ordinaries) เจ้าคณะแขวงของสถาบันชีวิตที่ถวายแล้วหรือคณะชีวิตแพร์ธรรม (Superiors of Institutes of Consecrated Life and Societies of Apostolic Life) รวมถึงขบวนการ (Movements) สมาคมของฆราวาส หน่วยงานอื่นๆ และปัจเจกบุคคลที่ทำงานอภิบาลที่เกี่ยวกับการศึกษา •

4. ในฐานะที่เป็นหลักเกณฑ์ทั่วไปที่กำหนดขึ้นเพื่อสนับสนุนพระศาสนจักรโดยรวมในการปกป้องเอกภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของพระศาสนจักร หลักเกณฑ์เหล่านี้ต้องได้รับการประยุกต์เพื่อให้เข้ากับบริบทที่แตกต่างกันของพระศาสนจักรส่วนท้องถิ่นที่กระจัดกระจายกันอยู่ทั่วโลกตามหลักการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและกระบวนการของสมัชชาซินอด ตามอำนาจหน้าที่ของสถาบันที่แตกต่างกัน •

5. สมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิกหวังว่าการสนับสนุนนี้จะได้รับการยอมรับในแง่ของโอกาสที่จะไตร่ตรองและทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นกับหัวข้ออันสำคัญนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับแก่นสาระสำคัญอย่างยิ่งและวัตถุประสงค์ของการดำรงอยู่ (*Raison d'être*) ในประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักรในงานด้านการศึกษาและการเรียนการสอนในโรงเรียน โดยถือปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์ต่อพันธกิจประกาศพระวรสารโดยการส่งสอนนานาชาติ (เทียบ มธ 28:19-20) •

6. ส่วนแรกของคำแนะนำนี้จะวางกรอบสำหรับการอภิปรายเกี่ยวกับการเข้ามีส่วนร่วมของพระศาสนจักรในแวดวงโรงเรียนในบริบททั่วไปของพันธกิจแพร์ธรรมของพระศาสนจักร ในฐานะของมารดาและครู พระศาสนจักรมีพัฒนาการเชิงประวัติศาสตร์โดยมีจุดมุ่งเน้นที่แตกต่างกัน ซึ่งเพิ่มพูนคุณค่าของงานของพระศาสนจักรในเวลาและสถานที่มาจนถึงทุกวันนี้ • บทที่สองกล่าวถึงผู้มีบทบาทหลากหลายที่ทำงานในแวดวงโรงเรียนโดยมีบทบาทต่างๆ ซึ่งได้รับมอบหมายและถูกจัดตั้งขึ้นเป็นองค์กรตามบรรทัดฐานทางกฎหมายพระศาสนจักร และเต็มเปี่ยมไปด้วยพระพรพิเศษนานาประการของพระจิตเจ้า แต่ก็ยังคงสอดคล้องกับลักษณะเชิงลำดับชั้นของพระศาสนจักร • บทสุดท้ายมุ่งเน้นไปที่ประเด็นสำคัญบางประการซึ่งอาจเกิดขึ้นในการรวบรวมทุกแง่มุมของการศึกษาในโรงเรียนเข้าเป็นชีวิตในพระศาสนจักรอย่างเป็นรูปธรรมตามที่สมณกระทรวงฯ ได้มีประสบการณ์ในการจัดการกับปัญหาเหล่านี้ที่พระศาสนจักรส่วนท้องถิ่นต่างๆ ให้ความสนใจ •

7. ดังที่เราคงจะเห็นกันแล้วว่าเอกสารนี้ไม่ใช่บทความที่ให้ภาพโดยรวม และยิ่งไปกว่านั้น นี่ไม่ใช่บทความที่ครอบคลุมในทุกด้านเกี่ยวกับหัวข้อ*อัตลักษณ์คาทอลิก* แต่มีจุดมุ่งหมายให้เอกสารนี้เป็นเครื่องมือที่สั้นกระชับและนำไปใช้ได้ทางปฏิบัติ ซึ่งอาจช่วยให้ความกระจ่างกับปัญหาในปัจจุบันบางประการ และสำคัญกว่าสิ่งอื่นใดหมด เพื่อป้องกันความขัดแย้งและความแตกแยกในพื้นที่สำคัญของการศึกษา • อันที่จริง พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงตั้งข้อสังเกตในการเริ่มต้นใหม่กับ “*พันธสัญญาาระดับโลกในเรื่องการศึกษา*” (*Global Compact on Education*) ว่า “การให้การศึกษาคือการยอมรับความเสี่ยงและยืนหยัดกับของขวัญที่ความหวังซึ่งจะช่วยทะลายความยึดมั่นว่าเหตุการณ์ย่อมเกิดถูกกำหนดโดยสมบรูณ์จากสาเหตุที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ (Determinism) และการยอมจำนนต่อโชคชะตาของตน (Fatalism) ในแง่ที่ความเห็นแก่ตัวของผู้ที่แข็งแกร่งกว่า และการโอนอ่อนผ่อนตามของผู้ที่อ่อนแอกว่า และคตินิยม (Ideology) ของผู้เชื่อในโลกแห่งอุดมคติ (Utopians) จะจูงใจให้เราเชื่อว่า มีหนทางก้าวไปข้างหน้าแต่หนทางเดียว” [2] • ในโลกที่แตกเป็นเศษเสี้ยวและเต็มไปด้วยความขัดแย้ง การลงมือปฏิบัติด้วยความเข้มแข็งและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของพระศาสนจักรในงานการศึกษาเท่านั้นที่จะช่วยสนับสนุนพันธกิจของการประกาศข่าวดีที่พระเยซูทรงมอบหมายให้กับพระศาสนจักรและสรรค์สร้างโลกใหม่ที่มนุษย์รู้สึกถึงความเป็นพี่น้องกัน “ด้วยการตระหนักรู้ในความเป็นเด็กที่ว่าเราไม่ใช่เด็กกำพร้าที่นี่เท่านั้นที่เราจะสามารถอยู่ร่วมกันได้ด้วยความสะดวกสันติ” [3] •

บทที่ 1

โรงเรียนคาทอลิกในพันธกิจของพระศาสนจักร

พระศาสนจักร - มารดาและครู

8. ในท่ามกลางเรื่องอื่น ๆ บรรดาบิดาจารย์แห่งสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 ยังได้วาดภาพของพระศาสนจักรผู้เป็นมารดาเพื่อเป็นรูปเคารพ (Icon) ที่แสดงออกถึงธรรมชาติและพันธกิจของพระศาสนจักร • พระศาสนจักรเป็นมารดาผู้ให้กำเนิดแก่สัตบุรุษ เพราะพระศาสนจักรเป็นเจ้าของของพระคริสต์ • เอกสารเกือบทั้งหมดของสภาสังคายนาฯ ได้ดึงเอาความเป็นมารดาของพระศาสนจักรออกมาเพื่อเผยแสดงถึงรหัสธรรมและภารกิจแห่งการอภิบาลของพระศาสนจักร และหยิบยื่นความรักผ่านทางคริสตศาสนสัมพันธ์กับ “ลูกที่พลัดพรากจากพระศาสนจักร” และศาสนสัมพันธ์กับผู้ถือเชื่อในศาสนาอื่น รวมถึงเอื้อมือออกไปยังผู้มีน้ำใจดีทุกคน • พระสันตะปาปายอห์นที่ 23 ทรงเปิดสภาสังคายนาฯ โดยแสดงออกถึงความปีติยินดีเปี่ยมล้นของการเป็นมารดาสากล (*Gaudet Mater Ecclesia*) •

9. รูปเคารพของพระศาสนจักรผู้เป็นมารดาศักดิ์สิทธิ์ไม่เพียงแต่แสดงถึงความอ่อนหวานและความเมตตา แต่ยังคงไว้ซึ่งอำนาจเพื่อที่จะเป็นผู้นำทางและครู • พระสันตะปาปาเองทรงเชื่อมโยงคุณสมบัติของการเป็นมารดากับคุณสมบัติของครู เพราะ “พระศาสนจักรซึ่งเป็นหลักและรากฐานของความจริง (เทียบ 1 ทธ 3,15) ได้รับมอบหมายภารกิจสองประการจากองค์พระผู้ก่อตั้งพระศาสนจักรได้แก่ การมอบชีวิตให้แก่ลูก ๆ และสั่งสอนและชี้นำทางพวกเขาด้วยความห่วงใยดุจมารดา ทั้งที่เป็นรายบุคคลและประชาชาติ • พวกเขามีศักดิ์ศรีอันยิ่งใหญ่ ซึ่งพระศาสนจักรต้องปกป้องด้วยความกระตือรือร้นและเทิดทูนไว้ด้วยความเคารพสูงสุด” [4] •

10. ด้วยเหตุนี้เอง พระศาสนจักรจึงยืนยันว่า “การบรรลุถึงภารกิจที่พระศาสนจักรได้รับจากองค์พระผู้ก่อตั้งให้ประกาศหัสธรรมแห่งการไถ่กู้ให้รอดพ้นแก่มนุษย์ทั้งปวงและฟื้นฟูทุกสิ่งในพระคริสตเจ้า พระศาสนจักรผู้เป็นมารดาศักดิ์สิทธิ์ต้องเอาใจใส่ต่อชีวิตมนุษย์ทั้งครบ แม้แต่ส่วนที่เป็นฝ่ายโลกตราบเท่าที่สิ่งนั้นดำเนินไปในทิศทางเดียวกับกระแสเรียกของเขา • ดังนั้น พระศาสนจักรจึงมีบทบาทสำคัญต่อความก้าวหน้าและพัฒนาการของการศึกษา • ดังนั้น สภาซินอดศักดิ์สิทธิ์จึงได้ประกาศหลักการพื้นฐานบางประการเกี่ยวกับการศึกษาแบบคริสต์ โดยเฉพาะการศึกษาในโรงเรียน [5] • หลักการนี้ให้ความสำคัญกระจ่างว่าภารกิจด้านการศึกษาที่พระศาสนจักรดำเนินการโดยผ่านทางโรงเรียนต่าง ๆ นั้น ไม่สามารถลดทอนลงเป็นเพียงงานสังคมสงเคราะห์ที่มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของสังคมเท่านั้น แต่เป็นอัตลักษณ์และพันธกิจที่สำคัญของพระศาสนจักร •

“หลักการพื้นฐาน” ของการศึกษาแบบคริสต์ในโรงเรียน

11. ในคำประกาศว่าด้วย *การศึกษาแบบคริสต์ (Gravissimum educationis)* สภาสังคายนาฯ ได้เสนอชุดของ “หลักการพื้นฐาน” เกี่ยวกับการศึกษาแบบคริสต์ โดยเฉพาะในโรงเรียน • ในลำดับแรก การศึกษาในแง่ของการหล่อหลอมอบรมมนุษย์เป็นสิทธิพื้นฐานที่เป็นสากล (Universal rights) “มนุษย์ทุกคน ทุกเชื้อชาติ สถานะ และวัย ต่างก็มีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ จึงย่อมมีสิทธิที่มีอาจจะแบ่งแยกก็ดกันได้ ในอันที่จะได้รับการศึกษาที่ตรงกับเป้าหมายสูงสุดของตน อีกทั้ง ตรงกับความสามารถ เพศ ตลอดจนวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีในประเทศของตน โดยที่การให้การศึกษานั้นจะต้องกลมกลืนกับความสัมพันธ์ฉันพี่น้องกับคนอื่น ๆ เพื่อที่จะส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างแท้จริงและก่อให้เกิดสันติสุขในโลก • เนื่องจากการศึกษาที่แท้จริงมีเป้าหมายในการหล่อหลอมมนุษย์เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายสูงสุดของเขาและเพื่อประโยชน์สุขแห่งสังคม โดยในฐานะที่เป็นมนุษย์ เขาเป็นหนึ่งในสมาชิกของสังคม และในฐานะที่เป็นผู้ใหญ่ เขาจะต้องรับภาระผูกพันทางสังคมร่วมกับคนอื่น ๆ [6] •

12. เนื่องจากการศึกษาเป็นสิทธิสำหรับทุกคน สมาพันธคายนาศึกษา จึงเรียกร้องให้เป็นความรับผิดชอบของทุกคน • ความรับผิดชอบของพ่อแม่และสิทธิพิเศษของพวกเขาในการเลือกด้านการศึกษาจึงมีความสำคัญเป็นลำดับแรก • พ่อแม่ต้องสามารถเลือกโรงเรียนให้แก่ลูกได้โดยอิสระและตามมโนธรรมของตนเอง ดังนั้น หน่วยงานที่มีอำนาจจึงมีหน้าที่ในการดำเนินการให้พ่อแม่ได้มีทางเลือกต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนด • รัฐ (State) มีหน้าที่รับผิดชอบในการสนับสนุนสิทธิของครอบครัวในการเลือกโรงเรียนและแผนการศึกษาให้กับลูกๆ ของพวกเขา •

13. พระศาสนจักรมีหน้าที่ของตนเองในการให้การศึกษา “โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพราะพระศาสนจักรต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการประกาศถึงหนทางแห่งความรอดพ้นแก่มวลมนุษย์ การถ่ายทอดถึงชีวิตของพระคริสต์แก่เหล่าสัตบุรุษที่มีความเชื่อ และการช่วยเหลือด้วยความห่วงใยอันไม่มีสิ้นสุดเพื่อให้นักเรียนสามารถบรรลุถึงความครบครันในชีวิตของเขา • พระศาสนจักรมีพันธะประดุจดังมารดาที่คอยอบรมสั่งสอนบุตรของตน เพื่อให้ทั้งชีวิตของเขาเต็มเปี่ยมไปด้วยจิตตารมณ์พระคริสต์ [7] • ในแง่นี้ การศึกษาที่ดำเนินการโดยพระศาสนจักรคือการประกาศข่าวดีและการเอาใจใส่ดูแลการเจริญเติบโตของเหล่าผู้ที่กำลังก้าวไปสู่ความครบครันแห่งชีวิตของพระคริสต์ • อย่างไรก็ตาม ข้อเสนอแนะด้านการศึกษาของพระศาสนจักรไม่เพียงแต่มอบให้กับบรรดาบุตรแห่งพระศาสนจักร แต่ยังได้เสนอต่อ “มนุษย์ทุกคน [เพื่อส่งเสริม] ให้บรรลุถึงความเป็นมนุษย์สมบูรณ์ครบครัน สร้างความดีงามให้แก่สังคมโลก และสรรสร้างให้โลกนี้มีมนุษยธรรมเพิ่มมากขึ้น [8] • การประกาศข่าวดีและบูรณาภาพของการพัฒนามนุษย์สอดประสานเข้าด้วยกันในงานด้านการศึกษาของพระศาสนจักร • อันที่จริงแล้ว งานด้านการศึกษาของพระศาสนจักรมิได้มุ่งเพียงแต่ให้นักเรียนเจริญวุฒิภาวะอย่างเหมาะสม แต่ที่สำคัญกว่าสิ่งอื่นใดทั้งหมดคือมุ่งทำให้ผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปแล้วค่อยๆ ได้รับการชี้แนะความรู้เกี่ยวกับรหัสธรรมแห่งการไถ่กู้ให้รอดพ้น และตระหนักมากยิ่งขึ้นถึงพระพรแห่งความเชื่อที่พวกเขาได้รับ [9] •

14. ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งได้แก่การหล่อหลอมอบรมครูเบื้องต้นและถาวร (Initial and permanent formation of teachers) [10] • “โรงเรียนคาทอลิกต้องพึงพาพวกเขาเกือบจะสิ้นเชิงเพื่อให้เป้าหมายและแผนการทางการศึกษาต่างๆ สำเร็จลุล่วงไป • ดังนั้น ครูจึงควรจะได้รับการศึกษาที่มีคุณวุฒิทั้งในความรู้ทางโลกและทางศาสนา รวมถึงทักษะทางการสอนที่ก้าวทันการค้นพบต่างๆ ในโลกสมัยใหม่ • ด้วยความสนิทสัมพันธ์ใกล้ชิดกันด้วยความรักในระหว่างบรรดาครูด้วยกัน ความผูกพันกับนักเรียน และความเต็มเปี่ยมไปด้วยจิตตารมณ์การเผยแผ่ธรรม ขอให้บรรดาครูทั้งหลายเป็นประจักษ์พยานถึงพระคริสต์ พระอาจารย์หนึ่งเดียวของเรา ทั้งด้วยการดำรงชีวิตและด้วยการสั่งสอนของพวกเขา • งานของพวกเขาสมกับที่ได้ชื่อว่าเป็นงานเผยแผ่ธรรมอย่างแท้จริง [...] และนับเป็นการรับใช้ที่แท้จริงต่อสังคม [11] •

15. ความสำเร็จของพัฒนาการด้านการศึกษาโดยพื้นฐานแล้วขึ้นอยู่กับหลักการให้**ความร่วมมือซึ่งกันและกัน**ระหว่างพ่อแม่กับครู จนทำให้เป็นบรรทัดฐานสำหรับการประพฤติปฏิบัติส่วนตัวของนักเรียน ด้วยความหวังอันแรงกล้าว่า “แม้จะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว [ครู] ก็ยังคงช่วยเหลือพวกเขาด้วยคำแนะนำ มิตรภาพ และการจัดให้มีกลุ่มพิเศษที่เต็มเปี่ยมด้วยจิตตารมณ์พระศาสนจักรอย่างแท้จริง” [12] • ด้วยสมมุติฐานเหล่านี้ เราจำเป็นต้องทำงานร่วมกันอย่างดี ทั้งในระดับสังคมชนบท ระดับชาติและระดับนานาชาติ เพื่อให้สามารถส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียนคาทอลิกและโรงเรียนที่ไม่ใช่คาทอลิก ซึ่งจะก่อให้เกิดคุณประโยชน์แก่ชุมชนมนุษย์ทั้งหมด [13] •

16. หากพิจารณาในเรื่องเกี่ยวกับโรงเรียนคาทอลิกแล้ว คำประกาศของสภาสังคายนาฯ เป็นเครื่องหมายของจุดเปลี่ยนที่สำคัญ เพราะโดยสอดคล้องกับคริสตศาสนศาสตร์ (Ecclesiology) ในพระธรรมนูญแห่งสังฆธรรมนูญเรื่องพระศาสนจักรหรือ *แสงของประชาชาติ (Lumen Gentium)* [14] ไม่ได้พิจารณาโรงเรียนในฐานะของสถาบันมากเท่าใดนัก แต่เป็นในฐานะของ**ชุมชน** • คุณลักษณะพื้นฐานของโรงเรียนคาทอลิกนอกเหนือจากดำเนินการตาม “เป้าหมายด้านวัฒนธรรมและการหล่อหลอมอบรมเยาวชน” ยังประกอบด้วยการสร้าง “บรรยากาศพิเศษในชุมชนโรงเรียนที่มีชีวิตชีวาด้วยจิตตารมณ์แห่งอิสรภาพและความรัก” • เพื่อบรรลุจุดหมายนี้ โรงเรียนคาทอลิกจึงมุ่ง “ช่วยเยาวชนให้เติบโตขึ้นเป็นมนุษย์ใหม่ตามที่พวกเขาได้รับการชุบสร้างโดยอาศัยศีลล้างบาปในช่วงเวลาที่พวกเขากำลังพัฒนาบุคลิกภาพของตน” อีกทั้ง “จัดระเบียบวัฒนธรรมทั้งหมดให้สอดคล้องกับหัวใจแห่งการไถ่กู้เพื่อให้ความรู้ที่นักเรียนค่อยๆ สร้างสมเกี่ยวกับโลก ชีวิตและมนุษย์จะได้รับความกระจ่างด้วยแสงแห่งความเชื่อ” [15] • ดังนั้น โรงเรียนคาทอลิกจึงได้เตรียมนักเรียนให้ใช้อิสรภาพด้วยความรับผิดชอบ และพัฒนาทัศนคติของการเปิดใจรับสิ่งใหม่และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน •

การพัฒนาเพิ่มเติม

17. คำประกาศ *การศึกษาแบบคริสต์* ของสภาสังคายนาฯ มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอเพียง “หลักการพื้นฐานบางประการของการศึกษาแบบคริสต์โดยเฉพาะในโรงเรียน” หลังจากนั้นจึงมอบหมายหน้าที่ให้กับ “คณะกรรมการพิเศษหลังการประชุมสภาสังคายนาฯ” [16] ให้ปฏิบัติภารกิจในการพัฒนาหลักการนี้เพิ่มเติมต่อไป • นี่เป็นคำมั่นสัญญาประการหนึ่งที่สำนักงานด้านโรงเรียนของสมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิกได้ทุ่มเทจัดทำเอกสารหลายฉบับเพื่อนำให้เห็นถึงความสำคัญของปัจจัยด้านการศึกษามากยิ่งขึ้น [17] โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สภาวะถาวรของอัตลักษณ์คาทอลิกในโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ความรับผิดชอบต่อการเป็นประจักษ์พยานของครูที่เป็นฆราวาสและนักบวช และผู้บริหารโรงเรียน วิธีการเสวนากับสังคมพหุวัฒนธรรมและพหุศาสนา • นอกจากนี้ สิ่งที่สำคัญสำหรับโรงเรียนคาทอลิกคือ นักเรียน “ควร

ได้รับการสอนเรื่องเพศศึกษาในเชิงบวกและโดยรอบคอบ ขณะที่พัฒนาการของพวกเขากำลังดำเนินไปในแต่ละปี” [18] •

สภาวะเชิงพลวัตของอัตลักษณ์โรงเรียนคาทอลิก

18. โรงเรียนคาทอลิกดำเนินชีวิตในกระแสแห่งประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ • ดังนั้น โรงเรียนคาทอลิกจึงถูกเรียกร้องอย่างต่อเนื่องให้ติดตามการคลี่คลายของประวัติศาสตร์เพื่อให้สามารถเสนอบริการด้านการศึกษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน • สถาบันการศึกษาคาทอลิกเป็นประจักษ์พยานแสดงให้เห็นจากการมีส่วนร่วมในการตอบสนองอย่างยอดเยี่ยมต่อความหลากหลายของสถานการณ์ด้านสังคม วัฒนธรรม และความพร้อมในการรับเอาเทคนิควิธีการสอนใหม่ๆ มาใช้ ขณะที่ยังคงถือซื่อสัตย์ต่ออัตลักษณ์ของตนเองเหมือนเดิม (*idem esse*) • เมื่อกล่าวถึง “อัตลักษณ์” เราหมายความว่า การอ้างอิงกับแนวความคิดแบบคริสต์เกี่ยวกับชีวิต [19] • คำประกาศ *การศึกษาแบบคริสต์* ของสภาสังคายนา และเอกสารต่างๆ ที่ออกถัดมาโดยถอดแบบมาจากสภาวะเชิงพลวัตของสถาบันการศึกษาในเงื่อนไขของ “โรงเรียน” และ “คาทอลิก” •

19. *ในฐานะโรงเรียน* โดยพื้นฐานย่อมมีคุณลักษณะเดียวกันกับสถาบันโรงเรียนทั้งหลาย ซึ่งโดยทางกิจกรรมการสอนที่ได้รับการจัดการอย่างเป็นระบบ จึงนำเสนอวัฒนธรรมที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อหล่อหลอมอบรมปัจเจกบุคคลอย่างมีบูรณาภาพ [20] • อันที่จริงแล้ว ในแง่โรงเรียน “ได้รับการออกแบบมาไม่เพียงเพื่อพัฒนานักเรียนโดยเอาใจใส่เป็นพิเศษกับสมรรถภาพด้านสติปัญญา แต่ยังได้หล่อหลอมสมรรถภาพในการคิดวินิจฉัยอย่างเที่ยงตรง ส่งมอบมรดกทางวัฒนธรรมจากชนรุ่นก่อน บ่มเพาะสำนึกในคุณค่า เพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับชีวิตการทำงาน • โรงเรียนส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันมิตรในหมู่นักเรียนที่มีพรสวรรค์และพื้นเพที่แตกต่างกัน และสนับสนุนจิตตารมณ์ของความเข้าใจซึ่งกันและกัน” [21] • ดังนั้น สถาบันที่จะมีคุณสมบัติเป็นโรงเรียนได้จำเป็นต้องเข้าใจถึงวิธีการผสมผสานการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมและทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับมาให้เข้ากับวัตถุประสงค์พื้นฐานของการให้การศึกษาแก่ปัจเจกบุคคล ซึ่งต้องได้รับการเอาใจใส่ดูแลเพื่อให้บรรลุถึงพัฒนาการอย่างมีบูรณาภาพโดยให้ความเคารพต่ออิสรภาพและกระแสเรียกส่วนตัวของเขา • โรงเรียนจึงต้องเป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมแรกๆ ของนักเรียน ถัดจากครอบครัว ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีประสบการณ์ในเชิงบวกจากความสัมพันธ์ทางสังคมอันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อันเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นของการเป็นบุคคลที่สามารถสร้างสังคมบนพื้นฐานของความยุติธรรมและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต่อความสงบสุขของแต่ละบุคคลและของทุกคน • สิ่งนี้อาจจะเกิดขึ้นได้ก็โดยอาศัยการแสวงหาความจริง ซึ่งเป็นเครื่องมือที่พร้อมให้มนุษย์ทุกคนที่มีเหตุมีผลและจิตสำนึกแห่งอิสรภาพนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อการศึกษาของตนและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับผู้อื่น •

20. นอกเหนือจากคุณลักษณะที่กล่าวมาข้างต้นที่ทำให้โรงเรียนแตกต่างไปจากสถาบันอื่นๆ ของพระศาสนจักร เช่น เขตอภิบาล สมาคม สถาบันทางศาสนา ฯลฯ แล้ว โรงเรียนคาทอลิกยังมีอัตลักษณ์เฉพาะตัว ได้แก่ “การอ้างอิงกับแนวคิดแบบคริสต์เกี่ยวกับชีวิตที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง” [22] • ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระคริสต์ทำให้ผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์มองความจริงทั้งครบในมุมมองใหม่โดยสิ้นเชิง จึงมอบอัตลักษณ์ที่ได้รับการฟื้นฟูขึ้นใหม่อยู่เสมอให้แก่พระศาสนจักร โดยมีเป้าหมายที่จะสนับสนุนให้ชุมชนโรงเรียนตอบสนองอย่างเพียงพอต่อคำถามพื้นฐานของหญิงชายทั้งหลาย • ดังนั้น สำหรับสมาชิกทุกคนในชุมชนโรงเรียนแล้ว “หลักการของพระวรสารในลักษณะนี้กลายเป็นบรรทัดฐานด้านการศึกษา เนื่องจากโรงเรียนจะมีคุณค่าพระวรสารเป็นทั้งแรงจูงใจภายในและเป็นเป้าหมายปลายทางของโรงเรียน” [23] • กล่าวอีกนัยหนึ่ง โรงเรียนคาทอลิกยังมีเครื่องมืออื่นนอกเหนือจากที่มีเหมือนกับโรงเรียนอื่นๆ ทั่วไป นั่นคือเหตุผลได้เข้าร่วมเสวนากับความเชื่อ ซึ่งช่วยให้เราสามารถเข้าถึงความจริงที่อยู่เหนือกว่าข้อมูลเชิงประจักษ์และเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะเปิดรับความจริงทั้งครบเพื่อตอบสนองต่อคำถามที่ลึกซึ้งที่สุดในจิตวิญญาณของมนุษย์ซึ่งไม่เกี่ยวข้องเพียงแต่กับความจริงที่มีอยู่ภายในเท่านั้น • การเสวนาระหว่างเหตุผลและความเชื่อนี้ไม่ได้สร้างความขัดแย้ง เพราะภารกิจของสถาบันคาทอลิกในการค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์คือ “การรวมกันในการดำรงอยู่ด้วยความพยายามทางปัญญาของลำดับขั้นของความจริงสองประการที่มักจะถูกวางไว้คนละด้านราวกับว่าทั้งสองเป็นสิ่งตรงข้ามกันอันได้แก่ การแสวงหาความจริงและความเที่ยงแท้ของการรู้แจ้งถึงความจริงแล้ว” [24] •

21. อัตลักษณ์ของโรงเรียนคาทอลิกเป็นเหตุผลสนับสนุนการรวมให้โรงเรียนเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตในพระศาสนจักร แม้จะเป็นด้วยคุณลักษณะเฉพาะด้านสถาบันของโรงเรียนนั่นเอง • และยิ่งไปกว่านั้นตามความเป็นจริงที่โรงเรียนคาทอลิกเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของพระศาสนจักร จึง “เป็นคุณสมบัติที่เฉพาะและเหมาะสม อันคุณลักษณะที่โดดเด่นซึ่งแทรกซึมและส่งผลในทุกชั่วขณะของกิจกรรมด้านการศึกษาต่างๆ ของโรงเรียน เป็นส่วนพื้นฐานของอัตลักษณ์อันแท้จริงที่สุดและเป็นจุดมุ่งเน้นของพันธกิจของโรงเรียน” [25] • ฉะนั้น โรงเรียนคาทอลิก “จึงได้รับจุดยืนที่ค่อยๆ พัฒนาขึ้นจากภายในงานอภิบาลของชุมชนคริสตชน” [26] •

22. ลักษณะอันเด่นชัดของธรรมชาติด้านพระศาสนจักรของโรงเรียนคาทอลิกคือลักษณะของการเป็นโรงเรียนสำหรับทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้อ่อนแอที่สุด • ข้อสรุปนี้มีพยานยืนยันจาก “การจัดตั้งสถาบันการศึกษาคาทอลิกส่วนใหญ่ [เพื่อตอบสนองต่อ] ความต้องการของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและทางเศรษฐกิจ • ไม่ใช่สิ่งแปลกใหม่อะไรที่จะกล่าวยืนยันว่าโรงเรียนคาทอลิกมีต้นกำเนิดมาจากความห่วงใยอย่างลึกซึ้งต่อการศึกษาของบรรดาเด็กและเยาวชนที่ถูกทอดทิ้งให้ช่วยเหลือตัวเองและไม่ได้รับการศึกษาไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดๆ • ในหลายพื้นที่ของโลกแม้กระทั่งทุกวันนี้ ความอึดอัดขัดสนทางวัตถุ

เป็นอุปสรรคขัดขวางไม่ให้เด็กและเยาวชนเข้าสู่ระบบการศึกษาเป็นทางการ รวมทั้งการหล่อหลอมพัฒนาความเป็นมนุษย์และเป็นคริสตชนอย่างเพียงพอ • ในพื้นที่อื่นๆ ความยากจนในรูปแบบใหม่ๆ เป็นปัญหาที่ทำลายโรงเรียนคาทอลิก • เหมือนกับในอดีต โรงเรียนคาทอลิกต้องรับมือกับความไม่เข้าใจ ความไม่ไว้วางใจ และความขาดแคลนทางทรัพยากรทางวัตถุ” [27] • ความเป็นห่วงเป็นใยนี้ยังแสดงออกในการจัดตั้งสถานศึกษาวิชาชีพต่างๆ ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการฝึกอบรมทางเทคนิคบนหลักการของความสามารถในเชิงลงมือปฏิบัติ รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรโดยสถาบันการศึกษาที่มุ่งสร้างเสริมทักษะให้กับผู้มีความบกพร่องทางการเรียน •

การเป็นประจักษ์พยานของนักการศึกษาฆราวาสและนักบวช

23. แง่มุมที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องมากขึ้นเรื่อยๆ กับความสำเร็จในการหล่อหลอมอบรมนักเรียนอย่างมีบูรณาภาพคือการเป็นประจักษ์พยานของนักการศึกษาฆราวาสและนักบวช • อันที่จริงแล้ว “ในแผนงานการศึกษาของโรงเรียนคาทอลิกไม่มีแบ่งแยกระหว่างเวลาในการเรียนรู้กับเวลาในการหล่อหลอมอบรม และระหว่างการเรียนรู้ซึ่งความรู้ความเข้าใจกับการพัฒนาภูมิปัญญา • เนื้อหาวิชาต่างๆ ของโรงเรียนไม่ได้นำเสนอแต่เพียงความรู้ที่จะได้รับเท่านั้น แต่ยังเสนอคุณค่าต่างๆ ที่จะค้นหามาได้ และความจริงต่างๆ ที่จะค้นพบได้ • ทั้งหมดนี้จำเป็นต้องอยู่ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการค้นหาความจริง ซึ่งนักการศึกษาที่มีความสามารถ น่าเชื่อถือ และมีเหตุมีผล ผู้เป็นครูแห่งการเรียนรู้และชีวิต สามารถเป็นภาพสะท้อนแม้ว่าจะไม่สมบูรณ์แบบแต่ก็น่าจะชัดเจนพอ ถึงครูหนึ่งเดียวผู้นั้น [พระคริสต] [28] •

24. งานของนักการศึกษาฆราวาสคาทอลิกในโรงเรียน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนคาทอลิก “มีลักษณะของงานตามวิชาชีพอย่างปฏิเสธไม่ได้ แต่งานของครูต้องไม่ถูกลดทอนลงจนเหลือเป็นเพียงแค่งานที่เป็นอาชีพเท่านั้น • ความเป็นมืออาชีพมีเครื่องหมายแสดงถึงและได้รับการยกฐานะให้สูงขึ้นเป็นกระแสเรียกเหนือธรรมชาติแบบคริสต์ • ชีวิตของครูคาทอลิกต้องมีเครื่องหมายแสดงด้วยการปฏิบัติตามกระแสเรียกส่วนตัวในพระศาสนจักร และไม่ใช้ทำเพียงแต่ประกอบวิชาชีพ” [29] •

25. ในกรณีของนักบวช “ทั้งในโรงเรียนคาทอลิกและโรงเรียนประเภทอื่นๆ การอุทิศตนเพื่อการศึกษา [ของพวกเขา] เป็นกระแสเรียกและเป็นทางเลือกของชีวิต เป็นวิถีไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ เป็นการเรียกร้องความยุติธรรมและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยเฉพาะต่อคนหนุ่มสาวผู้ยากไร้ที่สุด ซึ่งกำลังถูกคุกคามจากความเบียดเบียนทางสังคมและความเสี่ยงในรูปแบบต่างๆ • ด้วยการอุทิศตนเพื่อปฏิบัติภารกิจทางการศึกษาในโรงเรียน นักบวชจึงทำคุณประโยชน์โดยการแจกจ่ายปันแห่งวัฒนธรรมให้แก่ผู้ที่ต้องการมากที่สุด” [30] • “[...] โดยร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับบรรดาพระสังฆราช [พวกเขา] ได้ปฏิบัติภารกิจของ

พระศาสนจักรที่มีความสำคัญเป็นอันมาก หากเมื่อขณะที่พวกกำลังให้การศึกษาอบรม พวกเขาก็กำลังเผยแผ่ธรรมด้วย” [31] •

26. คุณลักษณะเฉพาะของฆราวาสและนักบวชจะได้รับการเพิ่มพูนคุณค่าให้สูงขึ้นจากการมีส่วนร่วมในพันธกิจด้านการศึกษาาร่วมกัน ซึ่งไม่ได้ปิดตัวอยู่ภายในโรงเรียนคาทอลิกเท่านั้น แต่ “สามารถและต้องเปิดออกเพื่อการแลกเปลี่ยนอันทรงคุณค่าในความเป็นหนึ่งเดียวกันซึ่งครอบคลุมอาณาบริเวณที่กว้างขึ้นของวัดในท้องถิ่น ในสังฆมณฑล ขบวนการของพระศาสนจักรท้องถิ่น และพระศาสนจักรสากล” [32] • เพื่อที่จะให้การศึกษาร่วมกัน แนวทางในการหล่อหลอมอบรมร่วมกันนับเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง “แผนงานการหล่อหลอมอบรมเบื้องต้นและแผนงานถาวร ซึ่งสามารถจะจัดการกับความท้าทายทางการศึกษาในปัจจุบัน และเพื่อจะจัดหาเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการจะรับมือกับความท้าทายเหล่านี้ [...] • นี่หมายความว่านักการศึกษาต้องเต็มใจเรียนและพัฒนาความรู้ และเปิดรับต่อระเบียบวิธีที่ได้รับการฟื้นฟูใหม่และทำให้ทันสมัยขึ้น แต่ก็เปิดรับการหล่อหลอมและการแบ่งปันทางจิตวิญญาณและทางศาสนาด้วยเช่นกัน [33] •

การให้การศึกษเพื่อการเสวนา

27. สังคมในทุกวันนี้มีคุณลักษณะที่เป็นองค์ประกอบของพหุวัฒนธรรมกับพหุศาสนา • ในบริบทนี้ “การศึกษาช่วยยับยั้งความท้าทายสำคัญที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต โดยเปิดทางให้การแสดงออกทางวัฒนธรรมที่หลากหลายสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบและส่งเสริมการเสวนาเพื่อที่จะทำนุบำรุงความสงบสันติในสังคม” • ความเป็นมาของโรงเรียนคาทอลิกแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะของการเปิดรับนักเรียนที่มีพื้นเพทางวัฒนธรรมและนับถือศาสนาที่แตกต่างกัน • ในบริบทนี้ “สิ่งที่เราต้องการ [...] คือการถือชื่อสัตย์อย่างกล้าหาญและริเริ่มสร้างสรรค์ต่อวิสัยทัศน์ด้านวิธีการสอนของเราเอง” [34] ซึ่งแสดงออกด้วยความสามารถที่จะ *ประพฤติตนเป็นประจักษ์พยาน เข้าใจ และเข้าร่วมในการเสวนา* ในสภาวะที่แตกต่างหลากหลาย •

28. โรงเรียนคาทอลิกมีความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่คือการ*ประพฤติตนเป็นประจักษ์พยาน* • โรงเรียนคาทอลิกต้องแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงการดำรงอยู่แบบคริสต นั่นคือ ทุกคนต้องสามารถมองเห็นได้ จับต้องได้และตระหนักรู้ถึงการดำรงอยู่ของโรงเรียนคาทอลิก • ในทุกวันนี้ ด้วยกระบวนการเปลี่ยนแปลงจากความคิดความเชื่อในทางธรรมให้เป็นทางโลก โรงเรียนคาทอลิกตกอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องทำหน้าที่เผยแผ่ความเชื่อ แม้ในประเทศที่ถือความเชื่อแบบคริสตมาแต่โบราณกาล” [35] • โรงเรียนคาทอลิกได้รับการคาดหวังให้อุทิศตนเพื่อเป็นประจักษ์พยานโดยผ่านทางแผนงานการศึกษาซึ่งได้รับการดลใจอย่างชัดเจนจากพระวรสาร • “โรงเรียนทั้งหลาย แม้แต่โรงเรียนคาทอลิกเอง ไม่ได้ถูกเรียกร้องให้ยึดติดกับข้อความเชื่อ แต่โรงเรียนก็ควรเตรียมสู่ความเชื่อ • โดยผ่านทางแผนงานทางการศึกษา โรงเรียนสามารถสร้างปัจจัยแวดล้อมเพื่อที่บุคคลจะได้พัฒนาพรสวรรค์ในการแสวงหาและได้รับชี้แนะให้ค้นพบ

รหัสธรรมของการเป็นตัวตนของตัวเองและเป็นจริงรอบตัวเขา จนกว่าเขาจะไปถึงกรณีประตูแห่งความเชื่อ • ผู้ที่ตัดสินใจข้ามผ่านกรณีประตูนั้นไป พวกเขาต้องได้รับการเสนอแนะวิธีการที่จำเป็นเพื่อจะเพิ่มพูนประสบการณ์ความเชื่อให้ลึกซึ้งมากขึ้น” [36] •

29. นอกเหนือจากการเป็นประจักษ์พยานแล้ว ความรู้เป็นส่วนประกอบด้านการศึกษาที่สำคัญอีกประการหนึ่งของโรงเรียน • โรงเรียนมีภารกิจสำคัญในการนำผู้คนให้ได้สัมผัสกับมรดกทางวัฒนธรรมและวิทยาศาสตร์อันอุดม เตรียมพวกเขาให้พร้อมสำหรับงานอาชีพและส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน • เมื่อต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องและการแพร่กระจายของวัฒนธรรมดิจิทัล ความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพต้องได้รับการสนับสนุนโดยจัดให้มีการฝึกฝนทักษะใหม่ๆ ตลอดชีวิตเพื่อที่จะตอบสนองต่อความต้องการตามยุคสมัย โดย “ไม่สูญเสียบูรณาการระหว่างความเชื่อ วัฒนธรรมและชีวิต ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของพันธกิจด้านการศึกษา” [37] • ความรู้ต้องได้รับการสนับสนุนโดยอาศัยการหล่อหลอมอบรมถาวรที่เชื่อใจได้ ซึ่งจะทำให้ครูและผู้บริหารโรงเรียนมีคุณลักษณะที่สำคัญของ “ความสามารถในการสร้างสรรค์ คิดค้น และสร้างบรรยากาศทางการเรียนรู้อันจะก่อให้เกิดโอกาสต่างๆ มากมาย” รวมถึง “การเคารพต่อความแตกต่างทางสติปัญญาของนักเรียนและนำทางพวกเขาไปสู่การเรียนรู้ที่สำคัญและลึกซึ้ง” [38] • การร่วมเดินทางไปกับนักเรียนในการรู้จักกับตนเอง เข้าใจถึงความถนัดในการเรียนรู้และสมรรถภาพภายในของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะสามารถตัดสินใจเลือกในชีวิตอย่างมีสติเป็นเรื่องที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน •

30. โรงเรียนคาทอลิกเป็นองค์กรของพระศาสนจักร • ด้วยเหตุนี้โรงเรียนคาทอลิกจึง “เข้ามีส่วนร่วมในพันธกิจเผยแผ่ธรรมของพระศาสนจักรและ [แสดงให้เห็นถึง] สภาพแวดล้อมพิเศษซึ่งเอื้ออำนวยต่อการจัดการศึกษาแบบคริสต์” [39] • นอกจากนี้พระศาสนจักรยังค้ำประกันว่าการเสวนาเป็นมิติซึ่งเป็นองค์ประกอบของพระศาสนจักร โดยเหตุที่พระศาสนจักรนั้นยังร่าเริงอย่างเหมาะสมในพลวัตแห่งพระตรีเอกานุภาพในการเสวนา ได้แก่การเสวนาระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ และการเสวนาระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง • ด้วยธรรมชาติของพระศาสนจักร โรงเรียนคาทอลิกจึงมีปัจจัยร่วมกันที่ประกอบขึ้นเป็นอัตลักษณ์ของโรงเรียนคาทอลิก • ดังนั้น โรงเรียนคาทอลิกต้อง “ฝึกฝน ‘ไวยากรณ์แห่งการเสวนา’ ไม่ใช่ในแง่ของเทคนิควิธีลัด แต่เป็นวิถีทางอันลึกซึ้งที่จะเชื่อมสัมพันธ์กับผู้อื่น” [40] • การเสวนาประกอบขึ้นจากการใส่ใจกับอัตลักษณ์ของตนเองพร้อมกับความเข้าใจในอัตลักษณ์ของผู้อื่นและการเคารพต่อความแตกต่างหลากหลาย • โดยวิถีทางนี้ โรงเรียนคาทอลิกจึงกลายเป็น “ชุมชนทางการศึกษาซึ่งมนุษย์สามารถแสดงออกด้วยความเป็นตัวของตัวเองและเติบโตขึ้นในความเป็นมนุษย์ของเขาหรือเธอ ในกระบวนการเสวนาอย่างมีเหตุมีผล การมีปฏิสัมพันธ์อย่างสร้างสรรค์ การดำเนินชีวิตด้วยความเพียรทน เข้าใจถึงมุมมองที่แตกต่างและสร้างความไว้วางใจในบรรยากาศแห่งสมัครสมานกลมเกลียวกันอย่างแท้จริง • โรงเรียนในลักษณะนี้เป็นชุมชนทางการศึกษาที่แท้จริง เป็นสถานที่ดำเนินชีวิตร่วมกันด้วยความปรองดอง” [41] • พระสันตะปาปาฟรังซิส

ได้เสนอแนวปฏิบัติพื้นฐาน 3 ประการเพื่อช่วยในการเสวนาได้แก่ “หน้าที่ในการให้ความเคารพต่ออัตลักษณ์ของตนเองและผู้อื่น ความกล้าหาญที่จะยอมรับความแตกต่างและความจริงใจของความตั้งใจ” • หน้าที่ในการให้ความเคารพต่ออัตลักษณ์ของตนเองและผู้อื่น เพราะการเสวนาที่แท้จริงไม่อาจสร้างขึ้นจากความคลุมเคลือหรือการสละประโยชน์บางอย่างเพื่อเพียงเพื่อเอาอกเอาใจผู้อื่น • ความกล้าหาญที่จะยอมรับความแตกต่าง เพราะเราไม่ควรมองและปฏิบัติต่อผู้ที่แตกต่างจากเรา ไม่ว่าจะป็นด้านวัฒนธรรมหรือด้านศาสนาเหมือนกับเป็นศัตรู แต่ควรจะต้องรับพวกเขาเหมือนกับเพื่อนร่วมเดินทาง ด้วยความเชื่อมั่นว่าความดีงามของแต่ละคนอยู่ในความดีงามของทุกคน • ความจริงใจของความตั้งใจ เพราะในการเสวนาซึ่งเป็นการแสดงออกทางมนุษยธรรมอย่างแท้จริงของเรา ไม่ใช่กลยุทธ์เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่เป็นหนทางไปสู่ความจริง อันเป็นหนทางที่ควรค่าแก่การดำเนินต่อไปด้วยความอดทนเพื่อที่จะเปลี่ยนการแข่งขันให้กลับเป็นการร่วมมือกัน” [42] •

การศึกษาที่ก้าวไปข้างหน้า

31. ในการเผชิญกับความท้าทายร่วมสมัย พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงตระหนักถึงคุณค่าสำคัญของการศึกษาซึ่งสะท้อนถึงการสังคายนาวาติกันครั้งที่สอง • นี่เป็นส่วนหนึ่งของแผนงานอภิบาลที่มีขอบเขตกว้างขวางเพื่อ “พระศาสนจักรที่ก้าวไปข้างหน้า” “ยืนหยัดเคียงข้างประชาชนในทุกก้าวอย่างบนเส้นทาง” ทำให้รับรู้ได้ถึงการดำรงอยู่ของพระศาสนจักรในการศึกษา “ซึ่งสอนการคิดเชิงวิพากษ์และส่งเสริมการพัฒนาคุณค่าทางศีลธรรมที่มีวุฒิภาวะ [43] • ด้วยความหลงใหลในการศึกษา พระสันตะปาปาทรงเรียกร้องให้สนใจกับปัจจัยพื้นฐานบางประการ •

การศึกษาที่เป็น “กระบวน” (Movement)

32. การศึกษาประกอบด้วยหลากหลาย “กระบวน” ของสำเนียงจังหวะที่สอดประสานกลมกลืนกัน • ก่อนอื่นใดทั้งหมด การศึกษาเริ่มต้นด้วย “กระบวนหมู่คณะ” (Team Movement) • ทุกคนร่วมมือทำงานตามพรสวรรค์และความรับผิดชอบส่วนตัว ต่างมีส่วนร่วมในการหล่อหลอมอบรมชนรุ่นใหม่และสร้างประโยชน์แก่ส่วนรวม • ในขณะเดียวกัน การศึกษาก็ปลดปล่อย “กระบวนนิเวศ” (Ecological Movement) เพราะการศึกษามีส่วนช่วยในการฟื้นฟูระดับความสมดุลที่ต่างต่างกันได้แก่ สมดุลภายในของตัวเราเอง ความเป็นเอกภาพกับคนอื่น ๆ สมดุลตามธรรมชาติกับสิ่งสร้างทั้งมวล สมดุลทางจิตวิญญาณกับพระเจ้า • การศึกษายังก่อให้เกิด “กระบวนรวมส่วน” (Inclusive Movement) ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง • การรวมส่วนเข้าด้วยกัน ซึ่ง “เป็นส่วนสำคัญของข่าวดีแห่งการไถ่กู้ให้รอดพ้นของคริสต์ศาสนา” [44] ไม่ได้เป็นเพียงแค่คุณสมบัติหนึ่งของการศึกษา แต่ยังเป็นวิธีที่การศึกษาสามารถชักนำให้ผู้ถูกกีดกันและผู้อ่อนแอ

เพราะบางเข้ามาใกล้ชิดมากขึ้น • โดยผ่านทางสิ่งนี้ การศึกษาจึงทะนุถนอมฟุ่มเฟือย “กระบวนสร้างสันติ” ซึ่งสร้างความสมัครสมานกลมเกลียวและสันติ [45] •

พันธสัญญาระดับโลกในเรื่องการศึกษา

33. กระบวนเหล่านี้มาบรรจบกันเพื่อตอบโต้กับภาวะฉุกเฉินทางการศึกษาที่แพร่กระจายอยู่ทั่วไป [46] • โดยส่วนใหญ่แล้ว ภาวะฉุกเฉินดังกล่าวเกิดขึ้นจากการแตกสลายของ “พันธสัญญาทางการศึกษา” ระหว่างสถาบัน ครอบครัวและปัจเจกบุคคล • ความตึงเครียดเหล่านี้ยังสะท้อนถึงวิกฤตด้านความสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างคนแต่ละรุ่น และการแตกแยกเป็นเศษเสี้ยวของสังคมซึ่งเห็นได้ชัดยิ่งขึ้นจากสภาพการให้ความสำคัญกับการเงินเฉย • ในบริบทของความเปลี่ยนแปลงแห่งยุคนี้ พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเสนอ “พันธสัญญาระดับโลกในเรื่องการศึกษา” ที่สามารถตอบสนองต่อ “การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ซึ่งไม่ได้เป็นเพียงด้านวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นด้านมานุษยวิทยาอีกด้วย โดยสร้างความหมายใหม่ขณะที่ละทิ้งกระบวนทัศน์ดั้งเดิมไปโดยขาดการคัดสรรเลือกเฟ้น” [47] •

34. แนวทางของพันธสัญญาระดับโลกในเรื่องการศึกษามีแนวโน้มจะสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ที่แท้จริง มีชีวิต และเป็นพี่เป็นน้องกัน • ด้วยแนวทางนี้ เราจึงเริ่มดำเนินการตามแผนงานระยะยาวในการหล่อหลอมอบรมผู้คนที่เต็มใจอุทิศตนให้บริการด้านการศึกษาแก่ชุมชนของพวกเขา • วิธีการสอนที่เป็นรูปธรรมบนพื้นฐานของการเป็นประจักษ์พยาน ความรู้และการเสวนา เป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงส่วนตัว สังคมและสิ่งแวดล้อม • ด้วยเหตุนี้เอง “เราจึงจำเป็นต้องมีพันธสัญญาในเรื่องการศึกษาในระดับที่กว้างขวางขึ้น ซึ่งสามารถไม่เพียงแต่ให้ความรู้ทางเทคนิค แต่ยังให้สิ่งที่เหนือไปกว่าสิ่งอื่นใดคือสติปัญญาของมนุษย์และจิตวิญญาณ บนพื้นฐานของความยุติธรรม” และความประพฤติเปี่ยมด้วยคุณธรรม “ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง” [48] •

35. ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของพันธสัญญาระดับโลกในเรื่องการศึกษายังแสดงออกผ่านทาง การให้ความร่วมมือด้วยความสมัครสมานกลมเกลียวกัน • สิ่งนี้เกิดขึ้นได้จากจิตสำนึกอย่างลึกซึ้งต่อการมีส่วนร่วมในรูปแบบของ “เวทีที่เปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในภารกิจด้านการศึกษา แต่ละคนมาจากสถานการณ์และความรับผิดชอบเฉพาะของตนเอง” [49] • คำเชิญนี้มีคุณค่ายิ่งใหญ่สำหรับครอบครัวทางศาสนาที่มีพระคุณพิเศษด้านการศึกษา ซึ่งได้มอบชีวิตให้กับสถาบันการศึกษาและการฝึกอบรมจำนวนมากมาตลอดหลายยุคหลายสมัยที่ผ่านมา • สถานการณ์อันยากลำบากซึ่งส่งผลกระทบต่อกระแสเรียก สามารถเปลี่ยนเป็นโอกาสในการทำงานร่วมกัน แบ่งปันประสบการณ์และเปิดใจยอมรับซึ่งกันและกัน • ด้วยวิธีนี้ เราจะไม่ละสายตาไปจากเป้าหมายร่วมกัน และใช้พลังในทางบวกไปโดยเสียเปล่า ทำให้สามารถ “ปรับความต้องการและความท้าทายของในแต่ละช่วงเวลาและสถานที่” [50] •

การให้การศึกษาแก่วัฒนธรรมความใส่ใจ

36. ความสามารถในการปรับตัวนี้ค้นพบเหตุผลสำคัญของการดำรงอยู่ (*raison d'être*) ในวัฒนธรรมการดูแลเอาใจใส่ • ความสามารถนี้ถือกำเนิดขึ้นภายใน “ครอบครัว ซึ่งเป็นแก่นกลางตามธรรมชาติและโดยพื้นฐานของสังคม ซึ่งเป็นที่ที่เราเรียนรู้การดำเนินชีวิตและมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยจิตตารมณ์แห่งความเคารพซึ่งกันและกัน” [51] • ความสัมพันธ์ในครอบครัวขยายไปสู่สถาบันการศึกษา ซึ่งถูกเรียกร้องให้ “ส่งต่อระบบคุณค่า (System of Values) บนพื้นฐานของการเคารพในศักดิ์ศรีของแต่ละบุคคล ภาษา ชาติพันธุ์ ชุมชนศาสนาและประชากร ตลอดจนสิทธิขั้นพื้นฐานที่เกิดขึ้นจากการยอมรับนั้น • การศึกษาเป็นหนึ่งในเสาหลักของสังคมที่มีความยุติธรรมและภราดรภาพมากขึ้น” [52] • วัฒนธรรมการดูแลเอาใจใส่นี้กลายเป็นเข็มทิศในระดับท้องถิ่นและระดับนานาชาติในการหล่อหลอมอบรมบุคคลผู้ถูกศึกษาที่รับฟังอย่างอดทน เสวนาอย่างสร้างสรรค์ และเข้าใจซึ่งกันและกัน [53] • ด้วยวิธีนี้ เราจึงสามารถสร้าง “สายใยแห่งความสัมพันธ์เพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติที่สามารถพูดภาษาแห่งภราดรภาพได้” [54] •

บทที่ 2

ผู้รับผิดชอบในการส่งเสริมและตรวจสอบอัตลักษณ์คาทอลิก

37. พันธกิจด้านการศึกษาคงดำเนินไปภายใต้จิตตารมณ์แห่งความร่วมมือกันระหว่างฝ่ายต่างๆ ทั้งนักเรียน พ่อแม่ ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งประกอบขึ้นเป็นชุมชนการศึกษา [55] • ฝ่ายต่างๆ เหล่านี้และฝ่ายอื่นๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งทำงานส่งเสริมและตรวจสอบแผนงานทางการศึกษาที่ได้รับแรงบันดาลใจจากคำสอนด้านการศึกษาของพระศาสนจักร ดำเนินการตามลำดับในระดับต่างๆ ทั้งในระดับของโรงเรียนเอง ในระดับของการริเริ่มด้วยพระพรพิเศษจากหมู่ประชากรของพระเจ้า ในระดับของการปกครองตามลำดับชั้นของพระศาสนจักร •

ชุมชนโรงเรียนที่ให้ความรู้

สมาชิกของชุมชนโรงเรียน

38. ชุมชนโรงเรียนทั้งหมดมีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินแผนงานการศึกษาคาทอลิกของโรงเรียนให้เกิดผลเพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะความเป็นพระศาสนจักร (Ecclesiality) และการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนพระศาสนจักร • “ด้วยความจริงที่ว่า สมาชิกทุกคนในชุมชนโรงเรียนมีวิสัยทัศน์แบบคริสต์นี้ร่วมกันใน

วิถีทางของแต่ละคน ทำให้โรงเรียนมีความเป็น ‘คาทอลิก’ หลักการของพระวรสารเช่นนี้ก็กลายมาเป็นบรรทัดฐานของการศึกษา เพราะโรงเรียนมีหลักการเช่นนี้เป็นแรงบันดาลใจจากภายใน และเป็นเป้าหมายสุดท้าย” [57] •

39. ทุกคนมีภาระหน้าที่ต้องสำนึก เคารพและเป็นประจักษ์พยานถึงอัตลักษณ์คาทอลิกของโรงเรียน ซึ่งกำหนดไว้เป็นทางการในแผนงานการศึกษา • สิ่งนี้ยังเป็นความรับผิดชอบของครูอาจารย์ผู้สอน บุคคลากรทางการศึกษาอื่น รวมถึงนักเรียนและครอบครัวของพวกเขา • ในช่วงเวลาของการสมัครเข้าเรียน พ่อแม่และนักเรียนต้องได้รับรู้ถึงแผนงานการศึกษาของโรงเรียนคาทอลิก [58] •

40. ชุมชนการศึกษามีหน้าที่ให้ความเคารพต่อชีวิต ศักดิ์ศรีและเสรีภาพของนักเรียนและสมาชิกคนอื่นๆ ของโรงเรียน รวมถึง พัฒนาวิธีปฏิบัติทั้งหมดที่จำเป็นต่อการสนับสนุนและปกป้องคุ้มครองผู้เยาว์และผู้อ่อนแอที่สุด • อันที่จริงแล้ว ชุมชนการศึกษาเป็นหนึ่งในส่วนประกอบทั้งครบของอัตลักษณ์ของโรงเรียนคาทอลิกเพื่อพัฒนาหลักการและคุณค่าของการปกป้องคุ้มครองนักเรียนและสมาชิกอื่นๆ โดยมีบทลงโทษที่เป็นไปตามการล่วงละเมิดและการกระทำผิด และใช้บังคับตามกฎหมายของพระศาสนจักรและกฎหมายบ้านเมืองโดยเคร่งครัด [59] •

นักเรียนและพ่อแม่

41. *นักเรียน* คือผู้เข้าร่วมในกระบวนการศึกษาด้วยความกระตือรือร้น • เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้น พวกเขาจะกลายเป็นตัวหลักในการจัดการศึกษาเพื่อตัวเองมากขึ้น • ดังนั้น นอกจากพวกเขาจะต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติตามแผนงานการศึกษาที่นำเสนอโดยครูผู้มีความสามารถทางวิทยาศาสตร์ พวกเขา ยังต้องได้รับการชี้ทางให้มองข้ามพ้นขอบเขตอันจำกัดของความเป็นจริงของมนุษย์ออกไป [60] • อันที่จริง โรงเรียนคาทอลิกทุกโรงเรียนช่วยให้ “นักเรียนประสบความสำเร็จ [...] โดยอาศัยการบูรณาการวัฒนธรรมเข้ากับความสำเร็จ” [61] • •

42. บุคคลแรกที่ต้องรับผิดชอบต่อการศึกษาคือพ่อแม่ ซึ่งมีสิทธิโดยธรรมชาติและมีภาระหน้าที่ในการให้การศึกษาแก่บุตรของตน • พวกเขามีสิทธิที่จะเลือกวิธีการและสถาบันที่พวกเขาสามารถเลือกสรร เพื่อให้การศึกษาแบบคาทอลิกแก่บุตรของพวกเขา (เทียบ can. 793 § 1 CIC และ can. 627 § 2 CCEO) • พ่อแม่ยังมีพันธะผูกพันตามภาระหน้าที่ในการจัดการให้บุตรได้รับการศึกษาแบบคาทอลิก •

43. ในประเด็นนี้ โรงเรียนจึงให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่พ่อแม่ในการทำหน้าที่ด้านการศึกษาของพวกเขา (เทียบ can. 796 § 1 CIC and can. 631 § 1 CCEO) • แม้ว่าพ่อแม่จะมีอิสระในการมอบหมาย

ให้โรงเรียนที่พวกเขาเลือกจัดการศึกษาให้แก่บุตรของพวกเขา (เทียบ can. 797 CIC และ can. 627 § 3 CCEO) พระศาสนจักรแนะนำให้สัตบุรุษทุกคนสนับสนุนโรงเรียนคาทอลิก และให้ความช่วยเหลือในการจัดตั้งและบำรุงรักษาโรงเรียนคาทอลิกตามความสามารถของพวกเขา (เทียบ can. 800 § 2 CIC และ can. 631 § 1 CCEO) •

44. พ่อแม่จำเป็นต้องร่วมมือกับครูอย่างใกล้ชิด เข้ามีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับชุมชนการศึกษาและบุตรของตน และร่วมในการประชุมของโรงเรียนและของสมาคม (เทียบ can. 796 § 2 CIC and can. 631 § 1 CCEO) • ด้วยเหตุนี้ พ่อแม่จึงไม่เพียงแต่ปฏิบัติหน้าที่ตามกระแสเรียกด้านการศึกษาของพวกเขาให้สำเร็จลุล่วงไป แต่ยังมีส่วนสนับสนุนการศึกษาด้วยความเชื่อมั่นส่วนตัวในแผนงานการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของโรงเรียนคาทอลิก •

ครูและบุคลากรโรงเรียน

45. ในบรรดาสมาชิกของชุมชนโรงเรียน ครูมีความโดดเด่นเพราะมีหน้าที่ความรับผิดชอบพิเศษด้านการศึกษา • โดยอาศัยทักษะด้านวิธีการสอน และการเป็นประจักษ์พยานด้วยชีวิต ครูจึงทำให้แผนการหล่อหลอมอบรมของโรงเรียนคาทอลิกเป็นจริงได้ (เทียบ can. 145 CIC และ can. 936 §§ 1 และ 2 CCEO) • อันที่จริง ในโรงเรียนคาทอลิกนั้น การให้บริการของครูเป็นกิจวัตรและหน้าที่ด้านพระศาสนจักร •

46. ตามหลักคำสอนของพระศาสนจักร โรงเรียนจึงจำเป็นต้องตีความและกำหนดหลักเกณฑ์ในการสรรหาครู • หลักการนี้ยังใช้กับการสรรหาทั้งหมด รวมถึงบุคลากรด้านการจัดการ • ดังนั้น หน่วยงานบริหารที่เกี่ยวข้องจึงต้องแจ้งแก่ผู้คาดหวังจะได้รับการเลือกสรรถึงอัตลักษณ์คาทอลิกของโรงเรียนและผลลัพธ์ที่ตามมา รวมถึงความรับผิดชอบของพวกเขาในการส่งเสริมอัตลักษณ์นั้น • หากผู้ที่ได้รับเลือกสรรไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของโรงเรียนคาทอลิกและการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนพระศาสนจักร โรงเรียนต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็น • การเลิกจ้างอาจเป็นมาตรการหนึ่งด้วยก็ได้ โดยต้องพิจารณาถึงสถานการณ์ทั้งหมดเป็นกรณีๆ ไป •

47. ในการหล่อหลอมอบรมเด็กและเยาวชน [62] ครูต้องมีความโดดเด่นในหลักคำสอนที่ถูกต้องและมีชีวิตที่มีคุณธรรม (เทียบ can. 803 § 2 CIC และ can. 639 CCEO) • ครูและบุคลากรด้านการจัดการที่ถือเชื่อในคริสต์ศาสนานิกายอื่น ชุมชนของพระศาสนจักรอื่นหรือศาสนาอื่น รวมถึงผู้ไม่ถือเชื่อในศาสนาใด มีภาระหน้าที่ที่ต้องยอมรับและให้ความเคารพต่อคุณลักษณะแบบคาทอลิกของโรงเรียนตั้งแต่วันที่แรกของการเข้าทำงานในโรงเรียน • อย่างไรก็ตาม เราพึงระลึกไว้เสมอว่าการมีกลุ่มครูคาทอลิกที่โดดเด่นย่อม

สามารถรับประกันถึงความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนงานการศึกษาที่พัฒนาโดยสอดคล้องกับ
อัตลักษณ์คาทอลิกของโรงเรียน •

ผู้นำในโรงเรียน

48. บทบาทด้านการศึกษาของครูมีความเกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้นำในโรงเรียน • “ผู้นำใน
โรงเรียนเป็นมากกว่าผู้จัดการขององค์กร • พวกเขาเป็นผู้นำด้านการศึกษาที่แท้จริงเมื่อพวกเขาเป็นคน
แรกที่รับหน้าที่ความรับผิดชอบนี้ ซึ่งเป็นพันธกิจของพระศาสนจักรและงานอภิบาล ซึ่งหยั่งรากลึกใน
ความสัมพันธ์กับผู้อภิบาลของพระศาสนจักร” [63] •

49. ตามบรรทัดฐานด้านกฎหมายพระศาสนจักรเกี่ยวกับโรงเรียนคาทอลิก ผู้นำในโรงเรียนมีหน้าที่
รับผิดชอบในการให้ความร่วมมือกับชุมชนโรงเรียนทั้งหมดและในการเสวนาอย่างใกล้ชิดกับผู้อภิบาลของ
พระศาสนจักร • ทั้งนี้เพื่อให้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับพันธกิจด้านการศึกษาของโรงเรียนร่วมกับแผนงาน
การศึกษาอย่างเป็นทางการให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น [64] • โดยแท้จริงแล้ว ทุกการกระทำที่เป็นทางการของ
โรงเรียนต้องสอดคล้องกับอัตลักษณ์คาทอลิกของโรงเรียน ในขณะที่ให้ความเคารพอย่างเต็มที่ต่ออิสรภาพ
ของมโนธรรมของแต่ละคน [65] • หลักการนี้ยังใช้กับหลักสูตรของโรงเรียน ซึ่ง “เป็นวิธีการที่ชุมชน
โรงเรียนแสดงออกถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์โดยชัดแจ้ง รวมถึงเนื้อหาของการเรียนการสอนและวิธีการ
สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ • เราจะเห็นถึงอัตลักษณ์ด้านวัฒนธรรมและวิธีการสอนของโรงเรียนได้อย่าง
เด่นชัดจากหลักสูตรนี้เอง” [66] •

50. ความรับผิดชอบเพิ่มเติมของผู้นำในโรงเรียนคือการส่งเสริมและการปกป้องความผูกพันกับ
ชุมชนคาทอลิก ซึ่งเกิดขึ้นได้โดยอาศัยความเป็นหนึ่งเดียวกับฐานันดรต่างๆ ของพระศาสนจักร • แท้จริง
แล้ว “ลักษณะทางพระศาสนจักรของโรงเรียนคาทอลิก ซึ่งจารีกอยู่ในใจกลางที่สุดของอัตลักษณ์ในฐานะของ
โรงเรียนเป็นเหตุผลของ ‘การเชื่อมโยงทางสถาบันที่โรงเรียนมีต่อฐานันดรต่างๆ ของพระศาสนจักร ซึ่ง
รับประกันว่าการสอนและการจัดการศึกษามีพื้นฐานมาจากหลักการของความเชื่อคาทอลิก และได้รับการ
เผยแผ่โดยครูตามหลักคำสอนที่ถูกต้องและชีวิตที่มีคุณธรรม” (เทียบ can. 803 CIC; can. 632 และ 639
CCEO) [67] •

51. ดังนั้น ผู้นำในโรงเรียนจึงมีสิทธิและหน้าที่เข้าไปแทรกแซงด้วยวิธีการที่เหมาะสม จำเป็นและ
เพียงพอเสมอ เมื่อครูหรือนักเรียนไม่ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยบทบัญญัติทั่วไป และบทบัญญัติ
โดยเฉพาะและเหมาะสมของโรงเรียนคาทอลิก •

พระพรพิเศษด้านการศึกษาในพระศาสนจักร

การแสดงออกทางสถาบันของพระพรพิเศษ

52. ในประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักร สภาพความเป็นจริงที่แตกต่างหลากหลายได้สนับสนุนให้จัดตั้งโรงเรียนคาทอลิกขึ้น • โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสถาบันนักบวชและชุมนุมของผู้เผยแผ่ธรรมต่างๆ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากผู้ก่อตั้ง บรรดานักบวชได้ก่อตั้งโรงเรียนคาทอลิกและยังคงปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในการศึกษา •

53. เมื่อเร็วๆ นี้ โดยอาศัยพระพรฆานศักดิ์สิทธิ์กร รวมถึงบรรดาฆราวาส ทั้งโดยส่วนตัวและการรวมกลุ่มเป็นสมาคม ไม่ว่าจะเป็นส่วนตัว (เทียบ can. 321-329 CIC และ can. 573 § 2 CCEO) หรือโดยส่วนรวม (เทียบ can. 312-320 CIC และ can. 573-583 CCEO) ได้ริเริ่มและบริหารจัดการโรงเรียนคาทอลิก • นอกจากนี้ยังมีสถาบันโรงเรียนที่จัดตั้งและบริหารจัดการร่วมกันโดยฆราวาส นักบวชและพระสงฆ์ • พระจิตของพระเจ้าไม่เคยหยุดที่จะประทานพระพรต่างๆ แก่พระศาสนจักรและตั้งใจให้เกิดกระแสเรียกกับประชากรของพระเจ้าในการเผยแผ่ธรรมด้วยการจัดการศึกษาแก่เด็กและเยาวชน •

นियามของโรงเรียน “คาทอลิก”

54. การเผยแผ่ธรรมของฆราวาส นักบวชและพระสงฆ์ในโรงเรียนเป็นการเผยแผ่ธรรมของพระศาสนจักรอย่างแท้จริง • การดำเนินการของโรงเรียนเป็นบริการที่ต้องมีความสามัคคีและเป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักรเพื่อทำให้เห็นชัดเจนถึงความเป็น “คาทอลิก” ของโรงเรียนในทุกๆ ระดับ ตั้งแต่ผู้บริหารโรงเรียนจนถึงผู้นำในโรงเรียนและครู •

55. ความสามัคคีและเป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักรมีอยู่โดยพหุติหนัยเมื่อโรงเรียนอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของนิติบุคคลสาธารณะ ตัวอย่างเช่นในกรณีของสถาบันของนักบวช เพราะฉะนั้นโดยทางกฎหมายนั่นเอง โรงเรียนจึงถือเป็น “โรงเรียนคาทอลิก” (เทียบ can. 803 § 1 CIC) •

56. เมื่อโรงเรียนอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของฆราวาสเป็นการส่วนตัวหรือโดยสมาคมเอกชนของฆราวาส การจะถูกกำหนดให้เป็น “โรงเรียนคาทอลิก” โรงเรียนจะต้องได้รับการยอมรับจากหน่วยงานของพระศาสนจักร นั่นคือ ผู้มีอำนาจตามกฎหมายได้แก่ พระสังฆราชในสังฆมณฑล/เขตปกครอง (Eparchy) ประธานพระสังฆราช (Patriarch) อัครสังฆราชชั้นผู้ใหญ่ (Major Archbishop) และพระสังฆราชมหานคร (Metropolitan) ของพระศาสนจักรในมหานคร หรือโดยสันตะสำนัก (Holy See) (เทียบ can. 803 § 1;3 CIC)

และ can. 632 CCEO) • การเผยแพร่ศาสนาโดยฆราวาสในทุกกรณีต้องปฏิบัติโดยสอดคล้องเป็นหนึ่งในเดียวกับพระศาสนจักรเสมอ โดยต้องแสดงให้เห็นเด่นชัดถึงสายสัมพันธ์แห่งการประกาศยืนยันความเชื่อ ศีลศักดิ์สิทธิ์ และการปกครองของพระศาสนจักร (เทียบ can. 205 CIC และ can. 8 CCEO) • ดังนั้น การเผยแพร่ธรรมด้านการศึกษาก็ได้รับแรงบันดาลใจแบบคริสตในทุกรณจึงจำเป็นต้องได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการจากหน่วยงานที่มีอำนาจของพระศาสนจักร • ด้วยวิธีนี้ สัตบุรุษจึงได้รับการรับประกันว่า โรงเรียนที่พวกเขาเลือกจะจัดการศึกษาแบบคาทอลิก (เทียบ canons 794 § 2; 800 § 2 CIC และ canons 628 § 2; 631 § 1 CCEO) • ในประเด็นนี้ canon 803 § 3 CIC และ canon 632 CCEO ยังระบุว่า ไม่มีสถาบันใด แม้จะเป็นคาทอลิกจริงๆ จะประกาศตนเป็น “โรงเรียนคาทอลิก” โดยไม่ได้รับความยินยอมจากหน่วยงานที่มีอำนาจของพระศาสนจักร • นอกจากนี้ canon 216 CIC และ canon 19 CCEO ยังเตือนเราว่า ไม่มีการริเริ่มใดที่จะอ้างสถานะความเป็น “คาทอลิก” ได้ หากไม่ได้รับความยินยอมจากหน่วยงานที่มีอำนาจของพระศาสนจักร •

57. เราควรเข้าใจเกี่ยวกับการเผยแพร่ธรรมด้านการศึกษาในแง่ที่ว่า นอกจากโรงเรียนจะได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการในฐานะที่เป็นคาทอลิก โรงเรียนไม่อาจนำเสนอตัวเองเช่นนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงขั้นตอนของการรับรองอย่างเป็นทางการที่บัญญัติไว้ใน canon 803 CIC และ canon 632 CCEO • สิ่งนี้จะเป็นอุปสรรคในการตรวจสอบให้การดำเนินการของโรงเรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง • ดังนั้น พระสังฆราชของสังฆมณฑลหรือเขตปกครองมีหน้าที่ดำเนินการริเริ่มดังกล่าว และในกรณีของสถาบันคาทอลิกโดยพฤตินัย และจะต้องเชิญให้สมัครเพื่อขอการรับรอง ตัวอย่างเช่น การแสดงให้เห็นโดยทั่วไปถึงความเกี่ยวข้องกันกับพระศาสนจักร •

58. ในกรณีของการใช้คำว่า “คาทอลิก” โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สำคัญผิดว่าโรงเรียนเป็นหนึ่งในเดียวกับพระศาสนจักร ถือเป็นหน้าที่รับผิดชอบของพระสังฆราชของสังฆมณฑลหรือเขตปกครองที่จะไต่สวนกับผู้บริหารและผู้นำของโรงเรียน และหลีกเลี่ยงการตรวจสอบในแต่ละกรณีแล้ว จึงระบุเป็นลายลักษณ์อักษร และหากพิจารณาว่าเหมาะสม ให้เปิดเผยต่อสาธารณชนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเตือนบรรดาสัตบุรุษว่าโรงเรียนนี้ไม่ใช่โรงเรียนคาทอลิกที่พระศาสนจักรให้การยอมรับและแนะนำ •

บริการของหน่วยงานของพระศาสนจักร

พระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครอง

59. พระสังฆราชของสังฆมณฑลหรือเขตปกครอง มีบทบาทสำคัญในการไตร่ตรองแยกแยะเกี่ยวกับอัตลักษณ์ “คาทอลิก” ของโรงเรียน • ตามพระดำรัสของพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2

พระสังฆราชเป็นบิดาและผู้อภิบาลของพระศาสนจักรแห่งหนึ่งแห่งใดอย่างครบครัน • พระสังฆราชมีหน้าที่ไต่รตรองแยกแยะและเคารพต่อพระคุณพิเศษของแต่ละคน อีกทั้ง ส่งเสริมและประสานงานระหว่างพวกเขา [68] • ความสามารถในการจัดระเบียบของพระคุณพิเศษอันหลากหลายในพระศาสนจักรแห่งใดแห่งหนึ่งจะแปลเป็นการกระทำเฉพาะบางอย่างจากหลายๆ อย่าง •

ก) การดำเนินการที่จำเป็นในการไต่รตรองแยกแยะและรับรองสถาบันการศึกษาที่จัดตั้งโดยฆราวาสอยู่ในดุลยพินิจของพระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครอง (เทียบ can. 803 § 1; 3 CIC และ can. 632 CCEO) •

ข) พระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครอง Eparchy มีหน้าที่ในการไต่รตรองแยกแยะและพิจารณาให้การรับรองพระคุณพิเศษของคณะเผยแผ่ธรรมดานการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการจัดตั้งนิติบุคคลสาธารณะตามสิทธิของสังฆมณฑลหรือเขตปกครอง (เทียบ can. 312 § 1, 3°; 313; 579; 634 § 1 CIC และ can. 575 § 1, 1°; 573 § 1; 423; 435; 506; 556 และ 566 CCEO) โดยที่โรงเรียนที่บริหารจัดการโดยคณะเผยแผ่ธรรมดังก่อตั้งเป็น “โรงเรียนคาทอลิก” ตามที่กฎหมายกำหนด (เทียบ can. 803 § 1 CIC) •

ค) การจัดตั้งโรงเรียนคาทอลิกโดยสถาบันของนักบวชหรือคณะเผยแผ่ธรรมต้องได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากพระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครอง ประธานพระสังฆราช/หรือผู้ได้รับสิทธิของพระสันตะปาปา (เทียบ can. 801 CIC และ canons 437 § 2; 509 § 2; 556; 566 CCEO) • นิติบุคคลสาธารณะอื่นที่ต้องการจัดตั้งโรงเรียนคาทอลิกก็จำเป็นต้องได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรเช่นเดียวกัน •

ง) พระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครองมีสิทธิและหน้าที่ในการกำกับดูแลให้ทุกคนปฏิบัติตามบทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติเฉพาะเกี่ยวกับโรงเรียนคาทอลิก

จ) พระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครองมีสิทธิและหน้าที่ในการกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดองค์กรโดยทั่วไปของโรงเรียนคาทอลิกในสังฆมณฑลหรือเขตปกครองของท่าน • หลักเกณฑ์ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากหลักคำสอนและธรรมวินัยของพระศาสนจักรเหล่านี้ ต้องเคารพต่ออำนาจปกครองตนเองในแง่ทิศทางการดำเนินงานของโรงเรียน และยังใช้ได้กับโรงเรียนที่อยู่ใต้การควบคุมของนิติบุคคลสาธารณะ และเหนือสิ่งอื่นใดโดยคณะนักบวชอีกด้วย หรือเมื่อโรงเรียนดังกล่าวอยู่ภายใต้การบริหารงานของฆราวาส (เทียบ can. 806 § 1 CIC และ can. 638 § 1 CCEO) • ในกฎเกณฑ์เหล่านี้ พระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครองอาจบัญญัติให้กฎระเบียบหรือหลักสูตรของโรงเรียนคาทอลิกต้องได้รับการอนุมัติจากท่าน โดยคำนึงถึงบทบัญญัติของกฎหมายบ้านเมือง [69] • หากพระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครองได้สืบสวน

จนแน่ใจว่าโรงเรียนได้ฝ่าฝืนต่อหลักคำสอนหรือธรรมเนียมของพระศาสนจักร ท่านต้องเรียกร้องให้ผู้บริหารโรงเรียน เช่น อัครราชการของคณะนักบวชซึ่งดำเนินงานโรงเรียน หรือคณะผู้บริหารโรงเรียนเองให้ดำเนินการแก้ไขการกระทำผิดดังกล่าว • หากคำเตือนต่ออัครราชการของคณะนักบวชไม่ได้ผล พระสังฆราชอาจพิจารณาสั่งการตามอำนาจหน้าที่ของตนเอง (เทียบ can. 683 § 2 CIC และ can. 415 § 4 CCEO) •

ฉ) พระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครองมีสิทธิและหน้าที่ในการเยี่ยมเยียนโรงเรียนคาทอลิกทั้งหมดในสังฆมณฑล/เขตปกครองของท่าน รวมถึง โรงเรียนที่จัดตั้งและบริหารงานโดยสถาบันนักบวชและชุมนุมของผู้เผยแผ่ธรรมหรือสมาคมสาธารณณะหรือส่วนบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็สิทธิของสังฆมณฑล/เขตปกครอง ประธานพระสังฆราช หรือสันตะสำนัก (เทียบ can. 806 § 1 CIC และ can. 638 § 1 CCEO) • พระสังฆราชต้องเยี่ยมเยียนโรงเรียนอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีหรือ ถ้าท่านไม่อาจไปเยี่ยมเยียนได้ด้วยตนเอง ท่านอาจมอบหมายให้ผู้ช่วยพระสังฆราช หรือผู้ช่วย หรือหัวหน้าพระสงฆ์ทั่วไป (Vicar general) หรือหัวหน้าพระสงฆ์ในเขตปกครอง (Episcopal vicar)/ผู้ช่วยพระสังฆราช (Protosyncellus) หรือหัวหน้าพระสงฆ์ (Syncellus) หรือพระสงฆ์ท่านอื่น (เทียบ can. 396 § 1 CIC และ can. 205 § 1 CCEO) • ขอแนะนำให้ผู้ได้รับมอบหมายให้ไปเยี่ยมเยียนพาทั้งพระสงฆ์และฆราวาสซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญอย่างแท้จริงในด้านต่างๆ ของการศึกษาคาทอลิกร่วมคณะไปด้วย • การเยี่ยมเยียนควรคำนึงถึงด้านต่างๆ ทั้ง {1} คุณภาพของหลักสูตรเพื่อให้ “การสอนตามหลักสูตรนั้นอย่างน้อยก็มีความโดดเด่นทางวิชาการเหมือนกับโรงเรียนอื่นๆ ในพื้นที่เดียวกัน (can. 806 § 2 CIC); {2} ความเป็นพระศาสนจักรของโรงเรียนซึ่งแสดงออกให้เห็นประจักษ์ในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักรที่เฉพาะเจาะจงและที่เป็นสากล; {3} งานอภิบาลของโรงเรียนและความสัมพันธ์กับวัดในท้องถิ่น; {4} ความสอดคล้องของแผนงานการศึกษา กับหลักคำสอนและธรรมเนียมของพระศาสนจักร; {5} การบริหารทรัพย์สินทางโลกของโรงเรียน (เทียบ canons 305; 323; 325; 1276 § 1 CIC และ canons 577 and 1022 § 1 CCEO) • การเยี่ยมเยียนสามารถแบ่งออกได้เป็นสามช่วงได้แก่ ช่วงการเตรียมการ ซึ่งผู้เยี่ยมจะขอให้โรงเรียนจัดทำรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ช่วงหลังการเยี่ยมอย่างเป็นทางการ ซึ่งผู้เยี่ยมจะบันทึกในรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์และปัญหาที่พบจากการเยี่ยมเยียน และเสนอข้อกำหนดหรือคำแนะนำต่างๆ ตามอำนาจหน้าที่ของเขา และช่วงที่สาม ซึ่งโรงเรียนจะปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือคำแนะนำตามรายงานของผู้เยี่ยมเยียน •

ช) พระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครองมีสิทธิและหน้าที่ในการดูแลโรงเรียนคาทอลิกทั้งหมดในสังฆมณฑล/เขตปกครองของท่าน รวมถึงโรงเรียนที่จัดตั้งและบริหารงานโดยสถาบันนักบวชและชุมนุมของผู้เผยแผ่ธรรมหรือสมาคมสาธารณณะหรือส่วนบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็สิทธิของสังฆมณฑล/เขตปกครอง ประธานพระสังฆราช หรือสันตะสำนัก (เทียบ can. 806 § 1 CIC และ 638 § 1 CCEO) • ถึงแม้ว่าสถานภาพพิเศษของพระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครองในการใช้สิทธิเพื่อเฝ้าระวังในระหว่างการ

เยี่ยมเยียนตามธรรมวินัย ท่านสามารถแทรกแซงได้ทุกเมื่อที่เห็นสมควร และท่านต้องกระทำเช่นนั้นเมื่อสถานการณ์ใดๆ จะส่งผลกระทบต่ออัครสังฆมณฑลคาทอลิกของโรงเรียนในสังฆมณฑล/เขตปกครองของท่าน • หากพระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครอง ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบต่องานอภิบาลในสังฆมณฑล/เขตปกครองของท่าน ได้ตระหนักถึงข้อเท็จจริงที่โรงเรียนสังกัดอยู่กับนิติบุคคลสาธารณะตามสิทธิของสันตะสำนัก/ประธานพระสังฆราชได้ดำเนินการโดยขัดแย้งต่อหลักคำสอน ศีลธรรมหรือกฎหมายของพระศาสนจักร ท่านต้องแจ้งให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการประสานงาน (Moderator) เพื่อให้ดำเนินการแก้ไขข้อขัดแย้งดังกล่าว [70] • หากหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบไม่ดำเนินการดังกล่าว พระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครองอาจอุทธรณ์ต่อสมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิก บทบัญญัติข้อนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อภาระหน้าที่ของท่านในการดำเนินมาตรการโดยตรงในกรณีที่ย้ำแรงและเร่งด่วนที่สุด •

ข) พระสังฆราชในท้องถิ่นมีสิทธิในการแต่งตั้งหรืออย่างน้อยในการอนุมัติครูคำสอน (Teachers of religion) ในสังฆมณฑล/เขตปกครองของท่าน และในทำนองเดียวกัน หากมีเหตุผลจำเป็นทางด้านศาสนาหรือศีลธรรม สามารถถอดถอนหรือเรียกร้องให้ถอดถอนครูออกจากตำแหน่งได้ (เทียบ can. 805 CIC และ can. 636 § 2 CCEO) •

ฉ) เนื่องจากครูทุกคนมีส่วนร่วมในพันธกิจของพระศาสนจักร พระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครองยังอาจถอดถอนครูในกรณีที่โรงเรียนคาทอลิกดำเนินการโดยสังฆมณฑลหรือเขตปกครองเอง • ในกรณีอื่น ท่านอาจถอดถอนครูที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขในการแต่งตั้งครูท่านนั้น • พระสังฆราชต้องชี้แจงถึงเหตุผลและแสดงถึงหลักฐานที่ชัดเจนของการถอดถอนที่สมเหตุสมผล (เทียบ canons 50; 51 CIC และ canons 1517 § 1; 1519 § 2 CCEO) และต้องเคารพสิทธิในการป้องกันตัวโดยให้ออกาสครูในการปกป้องตนเองโดยได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับกฎหมายพระศาสนจักร (เทียบ can. 1483 CIC และ can. 1141 CCEO) • พระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครองต้องแสดงให้เห็นในคำวินิจฉัยของท่านว่าไม่มีวิธีการอื่นใดที่เพียงพอ จำเป็นและเหมาะสมเพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องไปเพื่อรับใช้ตามพันธกิจของพระศาสนจักรในโรงเรียน •

เขตอภิบาลและพระสงฆ์ประจำเขตอภิบาล

60. ในระดับของพระศาสนจักรแห่งใดแห่งหนึ่ง โรงเรียนคาทอลิกมักอยู่ภายใต้การบริหารงานโดยตรงของสังฆมณฑล/เขตปกครองหรือวัดในท้องถิ่นในฐานะของนิติบุคคลสาธารณะ โดยมีพระสงฆ์ในท้องถิ่นเป็นตัวแทน • ในกรณีนี้ อำนาจบังคับบัญชาของพระศาสนจักรไม่เพียงแต่ทำหน้าที่ในการเฝ้าระวังโรงเรียนคาทอลิกเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดตั้งและการบังคับบัญชาอีกด้วย •

การเสวนาระหว่างพระสังฆราช นักบวชชายหญิงและฆราวาส

61. นอกเหนือจากแง่มุมทางกฎหมายเพียงอย่างเดียว ในฐานะของผู้อภิบาลในพระศาสนจักรส่วนท้องถิ่นแห่งใดแห่งหนึ่ง พระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครองควรเข้าร่วมในการเสวนากับทุกคนที่ร่วมมือกันในพันธกิจด้านการศึกษาของโรงเรียนคาทอลิก • ด้วยเหตุนี้ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 จึงแนะนำว่า “พระสังฆราชและอธิการ/อธิการิณีของคณะนักบวชควรได้ประชุมเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับกิจการที่เกี่ยวข้องกับผู้เผยแพร่ธรรมในอาณาบริเวณของตนตามเวลาที่กำหนดและบ่อยครั้งตามที่เห็นสมควร [71] • “การเสวนาอย่างต่อเนื่องระหว่างอธิการ/อธิการิณีของสถาบันของนักบวชหรือคณะเผยแพร่ธรรมกับพระสังฆราชมีคุณค่ามากที่สุดเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นที่จำเป็นต่อการร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของงานอภิบาล • เนื่องมาจากการติดต่อในลักษณะนี้เป็นประจำ อธิการและอธิการิณีสามารถให้ข้อมูลกับพระสังฆราชเกี่ยวกับภารกิจด้านการเผยแพร่ธรรมที่พวกเขากำลังวางแผนปฏิบัติงานในสังฆมณฑล/เขตปกครอง เพื่อที่จะได้ตกลงถึงการเตรียมการในทางปฏิบัติที่จำเป็น [72] •

62. การแลกเปลี่ยนและการสนทนาด้วยความไว้วางใจระหว่างกันสามารถแก้ไขปัญหามากมายได้ โดยที่พระสังฆราชไม่ต้องเข้าไปแทรกแซงอย่างเป็นทางการ • ในพระศาสนจักรส่วนท้องถิ่นแห่งใดแห่งหนึ่ง พระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครองควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเป็นประจำกับคนอื่น ๆ ทุกคนที่รับผิดชอบเกี่ยวกับโรงเรียนคาทอลิก เช่น ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานของนิติบุคคลสาธารณะหรือฆราวาสซึ่งเป็นผู้ควบคุมดูแลโรงเรียนคาทอลิกของตนในฐานะของผู้เผยแพร่ธรรม • ในทำนองเดียวกัน พระสังฆราชมีหน้าที่ดูแลให้การเสวนากับโรงเรียนทั้งหลายดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้นำโรงเรียน ครูและนักเรียน •

สภาพระสังฆราช สมัชชาชั้นยอดของพระสังฆราช และสภาฐานันดร

63. สภาพระสังฆราช สมัชชาชั้นยอดของพระสังฆราช และสภาฐานันดร มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องเกี่ยวกับโรงเรียนคาทอลิก และโดยทั่วไป เกี่ยวกับการศึกษาของโรงเรียนทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาด้านศาสนา • หากกล่าวโดยเฉพาะเจาะจง สภาพระสังฆราช สมัชชาชั้นยอดของพระสังฆราชและสภาฐานันดรมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดบรรทัดฐานทั่วไปในเรื่องนี้ (เทียบ can. 804 § 1 CIC) • สภาพระสังฆราชต่าง ๆ ได้รับคำแนะนำเป็นพิเศษให้นำไปใช้ในบริบทของแต่ละท้องถิ่นโดยอาศัยบทบัญญัติทั่วไป [73] หลักการของการส่งเสริมและตรวจสอบอัตลักษณ์ของโรงเรียนคาทอลิกได้แสดงไว้ในเงื่อนไข

ทั่วไปของคำแนะนำนี้ • นอกจากนี้ เราจำเป็นต้องบังคับใช้บรรทัดฐานตามกฎหมายพระศาสนจักรตามระบบกฎหมายของรัฐที่เกี่ยวข้อง •

64. สภาพระสังฆราช สมัชชาซีนอดของพระสังฆราชและสภาฐานันดรซึ่งรับผิดชอบโรงเรียนคาทอลิกต้องคำนึงถึงการวางแผนด้านการศึกษาในอาณาเขตของพวกเขา เพื่อจัดเตรียมให้มีทั้งการอนุรักษ์และการพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้า • นอกนั้น สภาพระสังฆราช สมัชชาซีนอดของพระสังฆราชและสภาฐานันดรต้องพยายามส่งเสริมให้สังฆมณฑล/เขตปกครองให้การสนับสนุนทางการเงินแก่พระศาสนจักรท้องถิ่นที่ต้องการบำรุงรักษาและการพัฒนาโรงเรียนคาทอลิก • สภาพระสังฆราช สมัชชาซีนอดของพระสังฆราชและสภาฐานันดรยังอาจจัดตั้งเงินกองทุนร่วมกันขึ้นอีกด้วย • ด้วยเหตุนี้เอง สภาพระสังฆราช สมัชชาซีนอดของพระสังฆราชและสภาฐานันดรจึงควรจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อโรงเรียนและการศึกษา โดยได้รับความช่วยเหลือจากคณะกรรมการของผู้เชี่ยวชาญ •

สันตะสำนัก

65. สันตะสำนักมีหน้าที่ความรับผิดชอบลำดับรองในการกำกับดูแลโรงเรียนคาทอลิก • โดยทั่วไป พระสันตะปาปาทรงมอบหมายภารกิจให้สมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิก “พยายามทุกวิถีทางให้เห็นว่าหลักการพื้นฐานของการศึกษาคาทอลิกตามที่กำหนดโดยหน่วยงานปกครองของพระศาสนจักรจะได้รับการค้นคว้าอย่างลึกซึ้ง อีกทั้งได้รับการสนับสนุนและเป็นที่รับรู้ของประชากรของพระเจ้า” [74] • สมณกระทรวงนี้ได้จัดพิมพ์เอกสารจำนวนมากโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้แนวทางแก่โรงเรียนคาทอลิกในการปฏิบัติพันธกิจของโรงเรียนเหล่านี้ให้สำเร็จลุล่วงไป [75] •

66. นอกจากนี้ สมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิก “ยังได้กำหนดบรรทัดฐานในการปกครองโรงเรียนคาทอลิก • โดยให้แจ้งถึงบรรทัดฐานนี้แก่พระสังฆราชของสังฆมณฑล/เขตปกครองเพื่อในกรณีที่เป็นไปได้ การจัดตั้งและการสนับสนุนโรงเรียนคาทอลิกสามารถดำเนินการได้ด้วยความเอาใจใส่อย่างเต็มที่ และในการดำเนินงานที่เหมาะสมในโรงเรียนคาทอลิกทุกแห่งสามารถนำการสอนคำสอนและการดูแลอภิบาลไปสู่นักเรียนที่เป็นคริสตชน” [76] • อำนาจตามกฎหมายเกี่ยวกับโรงเรียนคาทอลิกในลักษณะรองยังรวมถึงการใช้อำนาจด้วยความเป็นกลางสูงสุดต่อโรงเรียนในนามของพระสันตะปาปา • สิ่งนี้แสดงให้เห็นอย่างเป็นทางการเมื่อสมณกระทรวงดำเนินการตรวจสอบการร้องเรียนและการร้องขอไปยังสันตะสำนัก [77] • นอกนั้น สมณกระทรวงยังทำการตรวจสอบคำร้องที่เสนอตามบรรทัดฐานของกฎหมายเพื่อเรียกร้องสิทธิและผลประโยชน์ที่ขอบด้วยกฎหมาย (เทียบ can. 1732-1739 CIC และ can. 996-1006 CCEO) • อำนาจตามกฎหมายนี้ยังเห็นได้เมื่อสมณกระทรวงใช้อำนาจโดยตรงต่อโรงเรียนรายใดรายหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดขึ้นเป็นการเฉพาะเมื่อโรงเรียนอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของนิติบุคคลสาธารณะตามสิทธิของพระสันตะปาปา •

บทที่ 3

แง่มุมที่สำคัญบางประการ

67. สมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิกตั้งข้อสังเกตว่าบ่อยครั้งมากที่การยื่นคำร้องมักจะมี ความขัดแย้งกันของแนวความคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์คาทอลิกของสถาบันการศึกษา • สิ่งนี้มักเกิดขึ้นจากการตีความคำว่า “คาทอลิก” ซึ่งอาจไม่ได้ตีความถูกต้องเสมอไป และการขาดความชัดเจนเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามกฎหมายและข้อกฎหมาย •

การตีความคำว่า “คาทอลิก” ที่ไม่สอดคล้องกัน

68. ปัญหาพื้นฐานอยู่ที่การใช้คำว่า “คาทอลิก” อย่างเป็นทางการ เพราะเป็นคำที่ซับซ้อนซึ่งไม่สามารถอธิบายได้ง่ายๆ โดยใช้เพียงแต่เกณฑ์ทางกฎหมาย ธรรมเนียมปฏิบัติและหลักคำสอนเท่านั้น • สาเหตุของความตึงเครียดนี้ส่วนใหญ่ในแง่หนึ่งเป็นผลมาจากการลดทอนหรือการตีความอย่างเป็นทางการเท่านั้น และในอีกแง่หนึ่งมาจากความเข้าใจที่คลุมเครือหรือคับแคบเกี่ยวกับอัตลักษณ์คาทอลิก •

มุมมองการลดทอน

69. พระพรพิเศษเฉพาะที่ช่วยให้อัตลักษณ์คาทอลิกดำรงอยู่ได้ย่อมไม่ใช่เหตุผลที่สนับสนุนให้ตีความแบบลดทอนต่อความเป็นคาทอลิก โดยตัดหลักการ มิติและข้อกำหนดที่สำคัญของความเชื่อคาทอลิกออกไปทั้งโดยเปิดเผยและโดยพฤตินัย • ยิ่งไปกว่านั้น ความเป็นคาทอลิกไม่ใช่คุณสมบัติเฉพาะของบรรยากาศแบบใดแบบหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น พิธีกรรม โอกาสทางจิตวิญญาณหรือทางสังคม หรือหน้าที่ของจิตตาศึกษา ครูคำสอนหรือครูใหญ่ของโรงเรียน • สิ่งนี้จะขัดแย้งกับความรับผิดชอบของชุมชนโรงเรียนโดยรวมและของสมาชิกแต่ละคน [78] • นอกนั้น ด้วยการเน้นย้ำถึงความรับผิดชอบนี้ เราไม่ได้ตั้งใจจะนำเสนอ “สังคมเสมอภาคอย่างสมบูรณ์แบบ” หรือความสมบูรณ์แบบทางศีลธรรมหรือการรักษาภาวะเบี่ยง ซึ่งยากจะตัดสินได้ •

มุมมองที่เป็นทางการหรือลักษณะพิเศษ

70. ตามการตีความอย่างเป็นทางการ อัตลักษณ์คาทอลิกแสดงออกผ่านทาง “กฤษฎีกา” ที่กำหนดโดยผู้มีอำนาจหน้าที่ของพระศาสนจักร ซึ่งมอบอำนาจทางกฎหมาย รับรองทรัพย์สินและธรรมาภิบาลตาม

บทบัญญัติของกฎหมายพระศาสนจักร รวมถึงให้โอกาสที่จะมีสถานะตามกฎหมายบ้านเมืองในรัฐที่สถาปนาขึ้น • อัครลักษณะนี้ได้รับการรับรองโดยทางการควบคุมและการรับรองของผู้มีอำนาจหน้าที่ของพระศาสนจักร โดยมีโอกาสที่จะอุทธรณ์ต่อสันตะสำนักในกรณีที่มีความขัดแย้งขึ้น •

71. นอกเหนือจากคำนิยามตามลักษณะทางกฎหมายโดยเฉพาะแล้ว ยังมีคำนิยามอื่นๆ ตามสิ่งที่มีความสำคัญเหนือสิ่งอื่นใดหมด ได้แก่ “จิตตารมณ์คาทอลิก” “แรงบันดาลใจแบบคริสต์” หรือ การบรรลุถึง “พระพรพิเศษ” (Charismatic fulfilment) ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ให้คำจำกัดความไว้ไม่ดี แทบจะไม่เป็นรูปธรรม และในความเป็นจริงยังตรวจสอบยืนยันได้ยากอีกด้วย • ตามการตีความเหล่านี้ ทั้งการบังคับใช้บรรทัดฐานตามกฎหมายพระศาสนจักรและการรับรองอำนาจบังคับบัญชาตามลำดับชั้นนั้น เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น • หากเป็นเช่นนั้นแล้ว สิ่งนี้จึงเป็นเพียงคุณค่าในเชิง “สัญลักษณ์” และจึงแทบจะไม่มีประสิทธิภาพใดๆ • บางครั้ง ในกรณีของการจัดตั้งสถาบันการศึกษา และ/หรือการกำกับดูแลโดยคณะนักบวช สถาบันของคณะนักบวช คณะเผยแผ่ธรรมหรือกลุ่มที่ได้รับพระพรพิเศษ เราอาจเห็นความไม่สมดุระหว่างพระพรพิเศษกับการเป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักร • ในบางสถานการณ์ เราอาจพยายามหลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์ว่า “คาทอลิก” และเลือกใช้คำศัพท์ทางกฎหมายอื่นแทน •

มุมมองอย่างแคบ

72. อีกเหตุผลหนึ่งของการตีความที่ขัดแย้งกันจะเห็นได้จากรูปแบบของโรงเรียนคาทอลิกในความหมายอย่าง “แคบ” • ในโรงเรียนเหล่านี้ ไม่มีที่ว่างสำหรับผู้ที่ไม่ใช่คาทอลิก “เต็มตัว” • แนวทางนี้ขัดแย้งกับวิสัยทัศน์การเป็นโรงเรียนคาทอลิกที่ “เปิดกว้าง” ที่ตั้งใจจะนำไปใช้กับบรรยากาศทางการศึกษาในรูปแบบของ “พระศาสนจักรที่ก้าวออกไป” [79] ในการเสวนากับทุกคน • เราต้องไม่สูญเสียแรงผลักดันในการเผยแผ่ธรรมด้วยการกักขังตัวเองอยู่แต่ในเกาะ และในขณะเดียวกัน เราต้องกล้าที่จะเป็นประจักษ์พยานถึง “วัฒนธรรม” คาทอลิก นั่นคือ ความเป็นสากล และการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่ออัครลักษณะคาทอลิกของเราเอง •

ความชัดเจนของอำนาจหน้าที่และกฎหมาย

73. บางครั้ง การขาดความชัดเจนระหว่างอำนาจหน้าที่และกฎหมายอาจก่อให้เกิดสถานการณ์วิกฤตเกี่ยวกับอัครลักษณะคาทอลิก • ในกรณีเหล่านี้ ความจำเป็นลำดับแรกสุดคือการรักษาความสมดุลระหว่างอำนาจหน้าที่ต่างๆ ตามหลักการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น • หลักการนี้มีพื้นฐานอยู่บนความรับผิดชอบของเราแต่ละคนต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้า และการแยกแยะระหว่างความหลากหลายกับความสอดคล้องกันของอำนาจหน้าที่ต่างๆ • ความรับผิดชอบของทุกคนยังได้รับการสนับสนุนจากเครื่องมืออัน

เหมาะสมซึ่งช่วยให้เราเป็นผู้สนับสนุนหลักในแผนงานการศึกษาโดยอาศัยการประเมินตนเองและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่อจากนั้นก็กับ “ผู้เชี่ยวชาญภายนอก” • เครื่องมือเหล่านี้ยังช่วยให้เราสร้าง มีส่วนร่วม และส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวกันในพระศาสนจักร รวมถึงรูปแบบต่างๆ ของสมาคมและองค์กรในระดับภูมิภาค ระดับชาติและระดับนานาชาติที่สามารถสร้างชุมชนในขอบเขตของการศึกษาคาทอลิก • นอกนั้น ผู้นำทั้งหลายต้องไม่ขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือด้วยความสงบเรียบร้อยอันจะเป็นประโยชน์ต่อพันธกิจด้านการศึกษา • ความถนัดในการเสวนาและการแบ่งปันความคิด ความรู้สึกระหว่างกันมีส่วนช่วยให้บรรลุเป้าหมายนี้ได้อย่างไม่ต้องสงสัย •

74. บทบัญญัติของกฎหมายพระศาสนจักรมีบทบาทสำคัญในการสร้างความชัดเจนที่จำเป็น • แต่บางครั้ง บทบัญญัติเหล่านี้อาจไม่ทันสมัย ไม่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงอำนาจหน้าที่หรือระเบียบวิธีปฏิบัติแบบใหม่ บทบัญญัติเหล่านี้ถูกออกแบบมาเพื่อควบคุมสถานการณ์ทั่วไปอย่างเข้มงวด โดยไม่เปิดช่องให้ใช้ดุลยพินิจหรือหาทางออกที่เป็นไปได้ซึ่งสามารถกระทำได้ในระดับท้องถิ่นเท่านั้น •

75. ปัญหาทางด้านกฎหมายและอำนาจหน้าที่ซึ่งส่งผลกระทบต่อสถาบันการศึกษาคาทอลิกอาจเกิดขึ้นได้จากกรอบอำนาจควบคุมที่ซ้ำซ้อนกันของกฎหมายพระศาสนจักรและกฎหมายบ้านเมือง • เนื่องจากจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาจเป็นไปได้ที่รัฐอาจบังคับให้สถาบันคาทอลิกต้องดำเนินการในลักษณะที่เป็นสาธารณะ และมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมซึ่งทำให้เกิดข้อสงสัยในความน่าเชื่อถือด้านหลักความเชื่อและธรรมเนียมของพระศาสนจักร • บางครั้งความคิดเห็นของสาธารณชนก็อาจทำให้การแก้ปัญหาโดยสอดคล้องกับหลักศีลธรรมของคาทอลิกแทบจะเป็นไปไม่ได้เลย •

76. เมื่อพิจารณาถึงการออกกฎข้อบังคับในระดับประเทศ (โดยสมัชชาพระสังฆราช สมัชชาซินอดของพระสังฆราช หรือสภาพระสังฆราช) และการบังคับใช้กฎหมายที่กำหนดขึ้นในแง่มุมของกฎหมายพระศาสนจักรและกฎหมายบ้านเมือง ขอแนะนำให้จัดองค์ประกอบทั้งหมดที่จำเป็นต่อการแก้ไขความขัดแย้งเกี่ยวกับการตีความและการปรับใช้ทั้งสองระบบกฎหมาย • ในส่วนนี้ กฎหมายพระศาสนจักรซึ่งมีหลักการพื้นฐานอยู่ที่การไต่ทุกข์วิญญูณให้รอดพ้น (can.1752 CIC) จึงได้นำเสนอแนวทางแก้ไขที่หลากหลายเพื่อรับประกันความเป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในพันธกิจด้านการศึกษา และทำหน้าที่เป็นเครื่องป้องกันเรื่องอื้อฉาวของการแตกความสามัคคีภายในพระศาสนจักร ไม่สามารถส่งเสริมการเสวนาระหว่างสมาชิกในพระศาสนจักร และการเปิดเผยถึงความขัดแย้งในศาลยุติธรรมและสื่อสารมวลชน •

77. นอกจากนี้ เพื่อความชัดเจน โรงเรียนคาทอลิกต้องมีคำแถลงพันธกิจ (Mission Statement) หรือหลักปฏิบัติด้านจรรยาบรรณ (Code of Conduct) • สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างหลักประกัน

คุณภาพระดับสถาบันและวิชาชีพ • ดังนั้น เครื่องมือเหล่านี้ต้องได้รับการเสริมแรงด้านกฎหมายด้วย สัญญาจ้างงานและคำประกาศพันธสัญญาอื่นๆ โดยผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีคุณค่าทางกฎหมายอย่างชัดเจน • เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ในประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษรห้าม “การเลือกปฏิบัติ” บนพื้นฐานของศาสนา ความโน้มเอียงทางเพศและแง่มุมอื่นของชีวิตส่วนตัว • ในทำนองเดียวกัน สถาบันการศึกษาได้รับโอกาสในการจัดทำเค้าโครงเกี่ยวกับคุณค่าและแนวปฏิบัติด้านจรรยาบรรณได้ • เมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องไม่เคารพปฏิบัติตามคุณค่าและพฤติกรรมเหล่านี้ พวกเขาอาจถูกลงโทษเพราะขาดความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ โดยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญาและแนวทางปฏิบัติของสถาบันได้ •

78. นอกเหนือไปจากบรรทัดฐานทางกฎหมายเพียงอย่างเดียวแล้ว ยังมีเครื่องมืออื่นๆ ที่เหมาะสมมากกว่าในการส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของอัตลักษณ์ของสถาบันซึ่งมักจะมีประสิทธิภาพมากกว่า • ตัวอย่างของเครื่องมือเหล่านี้ ได้แก่ ขั้นตอนการประเมินตนเองส่วนตัวและส่วนรวมภายในสถาบัน แนวทางเกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพที่ต้องการ หลักสูตรการหล่อหลอมอบรมถาวร และการส่งเสริมและการเสริมสร้างทักษะทางวิชาชีพ สิทธิประโยชน์และผลตอบแทน การรวบรวม การจัดทำเอกสารและการศึกษาเกี่ยวกับแนวการปฏิบัติที่ดี • ในส่วนของผู้ที่รับผิดชอบในพระศาสนจักร การสร้างบรรยากาศและพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเมตตาและความไว้วางใจต่อสมาชิกทุกคนในชุมชนการศึกษา ย่อมจะมีประสิทธิภาพมากกว่าทัศนคติและวิธีการอย่างอื่น •

ประเด็นและบริบทที่ละเอียดอ่อนบางประการ

79. หลายๆ สถานการณ์ในชีวิตด้านการศึกษาดังกล่าวต้องการความเอาใจใส่และความไวต่อความรู้สึกอย่างมากเพื่อแก้ไขความตึงเครียดและความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น • ก่อนสิ่งอื่นใดทั้งหมด การเลือกบุคลากรด้านการสอน บุคลากรที่ไม่ได้สอนและบุคลากรด้านบริหารจัดการ • เมื่อคำนึงถึงบริบทและความเป็นไปได้ที่แตกต่างกัน เราจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ที่ชัดเจนในการไต่ตรองแยกแยะเกี่ยวกับคุณสมบัติทางวิชาชีพ การยึดมั่นในหลักความเชื่อของพระศาสนจักร และความสม่ำเสมอในชีวิตคริสตชนของผู้สมัคร •

80. ความขัดแย้งในด้านวินัยและ/หรือหลักความเชื่ออาจเกิดขึ้นได้ • สถานการณ์เหล่านี้สามารถก่อให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงต่อสถาบันคาทอลิกและเรื่องอื้อฉาวในชุมชน • ดังนั้น เราจึงไม่อาจมองข้ามทั้งในแง่ธรรมชาติของความขัดแย้งและผลกระทบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน • การไต่ตรองแยกแยะต้องเริ่มต้นในบริบทของพระศาสนจักรส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงหลักกฎหมายพระศาสนจักรว่าด้วยความค่อยเป็นค่อยไป (Graduality) และความได้สัดส่วน (Proportionality) ของมาตรการแก้ไขปัญหาที่จะนำมาใช้ • การไล่ออกควรเป็นทางเลือกสุดท้าย เป็นการดำเนินการอย่างถูกต้องตามกฎหมายหลังจากความพยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าว ล้มเหลว •

81. นอกจากนี้ยังมีกรณีที่กฎหมายต่างๆ ของรัฐกำหนดทางเลือกที่ขัดแย้งกับเสรีภาพทางศาสนา และอัตลักษณ์โดยแท้จริงของโรงเรียนคาทอลิก • ในขณะที่เคารพต่อบริบทที่แตกต่างกัน เราจำเป็นต้องปกป้องสิทธิของคาทอลิกและโรงเรียนของพวกเขาอย่างสมเหตุสมผลผ่านการเสวนากับหน่วยงานรัฐที่มีอำนาจและผ่านการขอความช่วยเหลือไปยังศาลยุติธรรมที่มีเขตอำนาจศาลในเรื่องเหล่านี้ •

82. ปัญหาอาจเกิดขึ้นภายในพระศาสนจักรส่วนท้องถิ่นอันเป็นผลมาจากความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ของสมาชิกในชุมชน (พระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช พ่อแม่ ผู้นำโรงเรียน สมาคม ฯลฯ) เกี่ยวกับความอยู่รอดของโรงเรียน ความยั่งยืนทางการเงิน และสถานะในการเผชิญหน้ากับความท้าทายทางการศึกษาใหม่ๆ • อีกครั้งหนึ่งที่มีการเสวนาและการก้าวเดินไปด้วยกันเป็นวิธีการหลักในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ในขณะที่ยังคำนึงถึงลักษณะของการบังคับบัญชาตามลำดับชั้นในพระศาสนจักร และการให้ความเคารพต่ออำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกัน •

83. ปัญหาที่มักจะก่อให้เกิดปฏิกริยาที่ขัดแย้งกันคือการปิดหรือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางกฎหมายของโรงเรียนคาทอลิกอันเนื่องมาจากปัญหาทางด้านการบริหาร • ปัญหานี้ไม่ควรจะได้รับการแก้ไขในเบื้องต้นโดยพิจารณาจากมูลค่าทางการเงินของอาคารและทรัพย์สินด้วยมุมมองที่จะขายทรัพย์สินเหล่านี้ หรือโอนการบริหารไปให้หน่วยงานที่อยู่ห่างไกลจากหลักการศึกษาคาทอลิกเพียงเพื่อสร้างแหล่งกำไรทางการเงิน • อันที่จริงแล้ว ทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้ของพระศาสนจักรมีไว้เพื่อใช้อย่างเหมาะสมกับงานเผยแผ่ธรรมและงานการกุศล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานรับใช้คนยากจน (เทียบ can. 1254 § 2 CIC and can. 1007 CCEO) • ดังนั้น ในกรณีของโรงเรียนสังฆมณฑล/เขตปกครองหรือโรงเรียนของวัดจึงเป็นหน้าที่ของพระสังฆราชที่จะต้องปรึกษาหารือกับทุกคนที่เกี่ยวข้องเพื่อประเมินแนวทางแก้ไขที่เป็นไปได้ทั้งหมดในการปกป้องรักษาให้บริการทางการศึกษาสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง • ในกรณีของสถาบันการศึกษาที่ดำเนินการโดยคณะนักบวชและฆราวาส ก่อนที่จะปิดกิจการหรือเปลี่ยนเจ้าของเป็นสิ่งพึงปรารถนาอย่างยิ่งที่จะปรึกษาพระสังฆราชและร่วมกับชุมชนทางการศึกษาแสวงหาแนวทางที่เป็นไปได้ในการปฏิบัติภารกิจอันล้ำค่านี้ต่อไป •

การเผชิญหน้าและการบรรจบกันเพื่อรวมอัตลักษณ์คาทอลิก

84. อัตลักษณ์คาทอลิกควรเป็นสถานที่พบปะกัน เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้ความคิดและการปฏิบัติที่หลากหลายมาบรรจบกัน • ด้วยวิธีนี้ มุมมองที่แตกต่างกันจึงกลายเป็นแหล่งที่มาและหลักการพื้นฐานสำหรับการพัฒนาระเบียบวิธีที่เหมาะสมกับการแก้ไขปัญหาที่สำคัญที่อาจเกิดขึ้นและค้นหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน •

85. เสียงสะท้อนของทัศนคตินี้ดังก้องอยู่ในสมณสาส์นฉบับแรกของพระสันตะปาปาจอห์นที่ 23 ซึ่งระบุว่า “พระศาสนจักรคาทอลิก [...] ทิ้งคำถามมากมายไว้ [...] เพื่อที่จะได้ปรึกษาหารือกัน” [80] • ในแง่นี้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ของพระศาสนจักรจะต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบว่าจำเป็นต้องเข้าแทรกแซงโดยตรงต่อกรณีปัญหาหรือไม่ ทั้งนี้ “เราต้องระลึกถึงคำกล่าวโดยเห็นพ้องต้องกันของคนทั่วไปซึ่งแสดงออกในรูปแบบต่างๆ และอ้างอิงโดยผู้เขียนหลายท่านว่า ‘กับสิ่งที่สำคัญ – ความเป็นเอกภาพ, กับสิ่งที่สงสัย – เสรีภาพ, กับทุกสิ่ง – ความรัก’” [81] •

เป็นผู้สร้างความเป็นหนึ่งเดียวกัน

86. ในมุมมองนี้ สำหรับพระศาสนจักรในปัจจุบัน พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงรื้อฟื้นหลักการตามข้อความเชื่อทางสังคมบางประการและเชื่อเชิญให้เราค้นหาวิธีที่ปฏิบัติได้จริงในด้านการศึกษา เพื่อว่าในกรณีที่เกิดความตึงเครียดขึ้น ความเต็มใจที่จะบรรลุผลที่ดีกว่าย่อมมีชัยชนะในที่สุด [82] • เมื่อเกิดมีทัศนคติบางอย่างที่ไม่นำไปสู่การระงับข้อพิพาท พระสันตะปาปาเสนอหนทางที่ดีกว่าที่ *ความเป็นเอกภาพเหนือความขัดแย้ง*ว่า “เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้น บางคนก็เพียงแต่มองดูและมุ่งหน้าไปตามหนทางของตนเองเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น พวกเขาปฏิเสธที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวและใช้ชีวิตของพวกเขาต่อไป • คนอื่นๆ ยอมรับความขัดแย้งนั้นในลักษณะที่กลายเป็นนักโทษอยู่ในความขัดแย้งนั้น พวกเขาจึงหลงทิศหลงทาง จึงฉายภาพความสับสนและความขุ่นเคืองของตนเองไปยังสถาบัน ดังนั้น จึงทำให้ไม่สามารถสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันได้ • แต่เราก็มองวิธีที่สามด้วย และนี่เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการจัดการกับความขัดแย้ง • วิธีนี้คือการเต็มใจเผชิญหน้ากับความขัดแย้งตรงๆ เพื่อแก้ไขและทำให้มันเป็นข้อต่อเชื่อมโยงกับห่วงโซ่ของกระบวนการใหม่ • ‘ผู้สร้างสันติ ย่อมเป็นสุข’ (มธ 5:9)” [83] •

87. แม้ในความขัดแย้งที่ร้ายแรงที่สุด ความเป็นหนึ่งเดียวกันของผู้มีความเชื่อในพระวรสารยังคงเป็นเข็มทิศนำทางของเรา • ในกรอบการทำงานนี้ เราจึงเปิดใจรับวัฒนธรรมแห่งการเสวนาที่แท้จริงด้วยการสื่อสารที่ร่วมทุกภาคส่วนและถาวรยั่งยืน • เราจำเป็นต้องจัดให้มี ส่งเสริมและดำเนินการตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเสวนาและการสื่อสารภายในชุมชนการศึกษาของพระศาสนจักรส่วนท้องถิ่นและสากล แม้กระทั่งก่อนจะเกิดความตึงเครียดขึ้น • แนวปฏิบัติเหล่านี้ต้องได้รับการปกป้องและปลูกฝังแม้ในท่ามกลางความขัดแย้ง และหากจำเป็นก็ต้องจัดตั้งแนวปฏิบัติเหล่านี้ขึ้นใหม่ • บทบาทของการสื่อสารโดยตรงและการสื่อสารภายในไม่สามารถทดแทนโดยบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องกัน สถาบันต่างๆ สื่อสารมวลชนและความคิดเห็นสาธารณะ • เราจำเป็นต้องมีกลยุทธ์ในการสื่อสารและการมีส่วนร่วมเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากบุคคลอื่น ซึ่งบ่อยครั้งอาจไม่ใช่ผู้มีความรู้ความสามารถหรือไม่ได้รับข้อมูลอย่างดี เข้ามาตัดสินใจเกี่ยวกับแนวทางในการสื่อสารและการปฏิบัติในกรณีที่เกิดความขัดแย้งขึ้น •

เป็นผู้สร้างกระบวนการพัฒนา

88. โดยสอดคล้องกับอีกหลักการหนึ่ง “เวลาสำคัญกว่าพื้นที่” พระสันตะปาปาทรงแนะนำเกี่ยวกับ “กระบวนการเริ่มต้น” แทนที่จะพยายามปกป้องตำแหน่งและพื้นที่แห่งอำนาจ [84] • แท้จริงแล้ว เราต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่ผู้แสวงหาแนวทางที่สมบูรณ์แบบและต่อสู้ด้วยความกระตือรือร้นเพื่อให้บังเกิดผล (ซึ่งมักจะเป็นไปไม่ได้) จะจบลงด้วยการสร้างความเสียหายให้กับการแก้ปัญหาความขัดแย้งในระดับที่มากกว่าความพยายามที่พวกเขาทุ่มเทลงไป •

89. ในการค้นหาวิธีการแก้ปัญหา เราจำเป็นต้องถามตัวเองว่า วิธีการแก้ปัญหาที่เสนอหรือพัฒนาขึ้นมาโดยหลักแล้วมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยปกป้องตำแหน่งของตนเอง หรือวิธีการเหล่านี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของพลวัตเชิงบวกอันจะก่อให้เกิดกระบวนการพัฒนาต่อไป • ในเรื่องนี้ กฎหมายพระศาสนจักรกำหนดแนวทางในการดำเนินการที่มุ่งนำบรรทัดฐานด้านวินัยและการลงโทษมาใช้บังคับในลักษณะเป็นขั้นตอนจากน้อยไปหามาก เช่น การเตือนล่วงหน้า การลงโทษตามสัดส่วนของความผิด และการค่อยเป็นค่อยไปแม้จะมีข้อจำกัดส่วนบุคคลบนพื้นฐานของความเป็นจริง ทั้งนี้ เรายังคงต้องให้ความสำคัญของการไถ่กู้วิญญาณให้รอดพ้นเป็นประการสำคัญอยู่เสมอ •

90. ยิ่งไปกว่านั้น ในการริเริ่มกระบวนการที่จะบรรลุผลได้ เราจำเป็นต้องไตร่ตรองแยกแยะอย่างลึกซึ้ง โดยพิจารณาถึงมิติต่างๆ ทั้งมิติเกี่ยวกับมนุษย์ จิตวิญญาณ กฎหมาย จิตวิสัย และการปฏิบัติ • โดยปราศจากอคติต่อภาระหน้าที่และสิทธิของพระสังฆราช “ในการเฝ้าดูแลและเยี่ยมโรงเรียนคาทอลิกในเขตปกครองของท่าน แม้แต่โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นและกำกับดูแลโดยสมาชิกของคณะนักบวช” (can. 806 § 1 CIC and can. 638 § 1 CCEO) การออกข้อแถลงความอย่างเร่งรีบเกี่ยวกับอัตลักษณ์คาทอลิกไม่ได้ช่วยให้เราสามารถแก้ไขข้อพิพาทได้ • มาตรการที่เป็นไปได้เกี่ยวกับสถาบันการศึกษาที่ถูกกล่าวหาว่าดำเนินการออกนอกกลุ่มนอกรทางไปจากความเป็นคาทอลิก ซึ่งอาจกลายเป็นสิ่งที่จำเป็นและชอบด้วยกฎหมาย ควรจะเป็นทางเลือกสุดท้ายเฉพาะในกรณีที่ไม่มีความเลือกอื่นใดที่จะช่วยลดความเสี่ยงความเสียหายอย่างใหญ่หลวงที่จะเกิดกับพระศาสนจักรโดยรวมและพันธกิจของพระศาสนจักร •

91. เราไม่ควรประเมินค่าของโลกยุคโลกาภิวัตน์ต่ำเกินไป แม้การตัดสินใจบางอย่างที่เชื่อมโยงกับบริบทในส่วนท้องถิ่นก็อาจส่งผลกระทบต่อพระศาสนจักรสากลได้ • หากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่ไม่สามารถหาวิธีการแก้ปัญหาที่ปฏิบัติได้จริง เราจำเป็นต้องเริ่มต้นกระบวนการปกติโดยปรึกษากับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาในทุกแง่มุมของกฎหมายพระศาสนจักรและกฎหมายบ้านเมือง สิทธิที่เป็นไปได้ของ

บุคคลที่สามซึ่งอาจป้องกันหรือขัดแย้งกันกับการตัดสินใจของคนๆ หนึ่ง รวมถึงผลกระทบจากการตัดสินใจ
ดังต่อความคิดริเริ่มอื่นๆ ของพระศาสนจักรในด้านการศึกษา และต่อความคิดเห็นของสาธารณชน •

เป็นผู้พัฒนาแนวทางแก้ปัญหาที่แท้จริงและยั่งยืน

92. ในความขัดแย้ง บางครั้งแง่มุมของปัญหาบางอย่างก็อาจจบลงด้วยการกำหนดหัวข้อของการ
ปรึกษาหารือเกี่ยวกับหลักการและอุดมคติ • หลักการที่ว่าความเป็นจริงสำคัญกว่าอุดมคติ [85] จึงเป็น
ประโยชน์สำหรับป้องกันไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดเช่นนี้ได้ • ในแง่นี้ เราควรพัฒนาวิธีแก้ปัญหาในระดับที่
ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากเท่าที่จะเป็นไปได้โดยชักชวนให้บรรดาผู้เกี่ยวข้องโดยตรงเป็นส่วนหนึ่งของ
สภาพความเป็นจริงในท้องถิ่นและเข้าใจเรื่องนี้ในทุกองค์ประกอบได้เข้าร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา •
ดังนั้น สิ่งที่ดีที่สุดจึงเป็นการหลีกเลี่ยงการมอบหมายให้สถาบันทางกฎหมายอื่นเข้ามาจัดการกับความ
ขัดแย้งภายในพระศาสนจักร นอกเสียจากว่ากฎหมายจะกำหนดไว้อย่างชัดเจน • เรายังควรหลีกเลี่ยงการ
ขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่มีอำนาจสูงขึ้นไปในพระศาสนจักรเข้าจัดการกับปัญหา เพราะการ
แก้ปัญหาในระดับท้องถิ่นย่อมทำได้รวดเร็วกว่าและยั่งยืนกว่า • อย่างไรก็ตาม สมาชิกทุกคนของผู้ถือเชื่อ
ในพระศาสนจักรยังคงมีสิทธิ์ที่จะเสนอเรื่องขึ้นไปยังสันตะสำนัก [86] •

93. ในที่สุด ตามหลักการที่ว่าสิ่งที่ครบถ้วนสำคัญกว่าส่วนหนึ่งส่วนใดบางส่วน [87] บรรดาผู้ที่
ทำงานแก้ไขความตึงเครียดตามธรรมชาติภายในพระศาสนจักรต้องคำนึงถึงผลสืบเนื่องที่ความขัดแย้งเพียง
เหตุการณ์เดียวอาจมีผลต่อพื้นที่และระดับอื่นๆ ของพระศาสนจักร • ดังนั้น การดำเนินการด้วยความ
รอบคอบจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งและน่าเชื่อถือ • การตัดสินใจเลือกและนำวิธีการแก้ไขปัญหาที่อาจ
เป็นไปได้ใดๆ มาลงมือปฏิบัติต้องพิจารณาจากมุมมองในระยะยาว เพื่อจะไม่บั่นทอนโอกาสที่จะประสบ
ผลสำเร็จในระดับที่เชื่อถือได้จากความร่วมมือระหว่างผู้คนกับสถาบัน • พวกเขาเหล่านี้ได้รับกระแสเรียก
ให้ก้าวเดินไปด้วยกันเพื่อให้พระศาสนจักรสามารถให้บริการด้านการศึกษแก่สังคมโลก •

บทสรุป

94. ในการเผยแพร่คำแนะนำเกี่ยวกับอัตลักษณ์คาทอลิกของสถาบันการศึกษา ด้วยจิตตารมณ์แห่ง
การรับใช้ สมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิกมีจุดมุ่งหมายจะเสนอความช่วยเหลือในการไต่ตรองและให้
แนวทางปฏิบัติบางประการเพื่อช่วยกันรับผิดชอบในการเปลี่ยนแปลงการเผยแผ่ธรรมของพระศาสนจักร
เพราะ “สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับพระศาสนจักรในปัจจุบันนี้คือ การออกไปประกาศข่าวดีแก่ทุกคน ในทุก
สถานที่ ในทุกโอกาส โดยไม่ลังเล ไม่เต็มใจหรือหวาดกลัว” [88] •

95. ในพระดำรัสเกี่ยวกับการเผชิญหน้าของความเชื่อ เหตุผลและวิทยาศาสตร์ พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเน้นว่า “โรงเรียนคาทอลิกที่พยายามประสานการทำงานด้านการศึกษาของพวกเขาเข้ากับการประกาศข่าวดีอย่างชัดเจนอยู่เสมอ เป็นทรัพยากรอันมีค่าสำหรับวัฒนธรรมการประกาศข่าวดี แม้ในประเทศหรือเมืองที่มีสถานการณ์อันเป็นปรปักษ์ทำให้เราต้องคิดสร้างสรรค์มากขึ้นในการแสวงหาวิธีการที่เหมาะสม” [89] •

96. ตามข้อเท็จจริงในสมณสาสน์เหล่านี้ คำแนะนำซึ่งเริ่มต้นจากเกณฑ์ที่จำเป็นที่แสดงถึงอัตลักษณ์คาทอลิกของโรงเรียน มีจุดมุ่งหมายจะร่วมฟื้นฟูการประกาศข่าวดีเพื่อตอบสนองต่อความท้าทายในสภาวะการเปลี่ยนแปลงแห่งยุคสมัยที่เราดำเนินอยู่ที่สังคมโลกเสนอต่อพระศาสนจักร ซึ่งเป็นมารดาและครู • การตอบสนองจะมีประสิทธิผลด้วยการได้มาซึ่งอัตลักษณ์ที่ครบสมบูรณ์ในการเชื่อฟังต่อโลกุตรธรรม ดังที่พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเตือนใจเราโดยอ้างถึงข้อความอันน่าจดจำของพระสันตะปาปายอห์นปอลที่ 2 ที่ว่า “หากไม่มีศีลธรรมเหนือธรรมชาติในการเชื่อฟังซึ่งมนุษย์บรรลุถึงอัตลักษณ์อันครบสมบูรณ์ของเขา ดังนั้นเราจึงไม่มีหลักการที่แน่นอนซึ่งรับประกันต่อความสัมพันธ์อันเที่ยงธรรมระหว่างมนุษย์ • การสนใจในประโยชน์ส่วนตัวของพวกเขาในฐานะชนชั้น กลุ่ม หรือประเทศยอมทำให้พวกเขาขัดแย้งกันเองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ • ถ้าหากใครไม่ยอมรับศีลธรรมเหนือธรรมชาติ พลังแห่งอำนาจจะเข้าครอบงำพวกเขา และแต่ละคนมีแนวโน้มจะใช้เครื่องมือที่เขาสามารถจะใช้ได้ เพื่อบังคับให้คำหนึ่งถึงประโยชน์ส่วนตัวหรือยึดยึดความคิดของเขาเอง โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของผู้อื่น... • รากเหง้าของลัทธิเผด็จการสมัยใหม่อยู่ในการปฏิเสธศักดิ์ศรีที่อยู่เหนือธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งในฐานะที่เป็นภาพลักษณ์ที่มองเห็นได้ของพระเจ้าที่เรา มองไม่เห็น จึงเป็นธรรมชาติที่แท้จริงในเรื่องของสิทธิที่ไม่อาจมีใครละเมิดได้ ไม่ว่าจะส่วนบุคคล กลุ่ม ชนชั้นชาติหรือรัฐก็ตาม • แม้แต่องค์กรทางสังคมส่วนใหญ่ก็ไม่สามารถละเมิดสิทธิเหล่านี้ได้ โดยการต่อต้านชนกลุ่มน้อย [90] •

97 สมณกระทรวงการศึกษาคาทอลิกขอขอบคุณอย่างสูงซึ่งต่อความห่วงใยและความทุ่มเทของผู้ที่เกี่ยวข้องในสถาบันการศึกษา และหวังว่าเค้าโครงอัตลักษณ์คาทอลิกของแผนการศึกษาจะมีส่วนช่วยในการสร้างพันธสัญญาาระดับโลกในเรื่องการศึกษาเพื่อ “จุดประกายการอุทิศตนเพื่อ และพร้อมกับคนหนุ่มสาว รื้อฟื้นความหมกมุ่นทุ่มเทกับการศึกษาที่เปิดกว้างและครอบคลุมมากขึ้น รวมถึงการรับฟังผู้เปราะบาง การเสวนาที่สร้างสรรค์ และความเข้าใจซึ่งกันและกันที่ดีขึ้น” [91] •

นครรัฐวาติกัน, 25 มกราคม 2022, สมโภชการกลับใจของนักบุญเปาโล อัครสาวก

พระคาร์ดินัล ยอแซฟ แวร์ซาลดี
เจ้ากระทรวง

อัครสังฆราช แองเจโล วินเซนโซ ซานี
เลขาธิการ